

Vergide Gündem

Tax Agenda

Temmuz / July 2019

Geri kazanım katılım payına hazır mıyız?

Cemre Arslan

Vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi uygulamasında, indirim hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartı üzerine bir değerlendirme

Av. Barış Can Erdemir

English translation

Gümrükte Gündem

Sercan Bahadır

Çalışma Hayatında Gündem

Dr. Hakkı Demirci

Dünyadan Vergi Haberleri

Elif Karaca

Sirküler indeks

Vergi takvimi

Pratik bilgiler

Practical information

EY

Building a better
working world

Geri kazanım katılım payına hazır mıyız?

Giriş

Bilindiği üzere, 29 Kasım 2018 tarihinde kabul edilen ve 10 Aralık 2018 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7153 sayılı Kanun uyarınca, Çevre Kanunu'na geri kazanım katılım payına (GEKAP) ilişkin Ek Madde 11 ile (1) sayılı liste eklenmiştir.

Söz konusu maddede, GEKAP tutarlarının belirlenmesine, tahsiline ve beyanına ilişkin hükümler yer almakta olup; (1) sayılı listede ise GEKAP'a tabi ürünler listelenmiş ve birim başına GEKAP tutarları belirlenmiştir.

Buna göre, yurt içinde piyasaya arz edilen (1) sayılı listede yer alan ürünlerden, poşetler için satış noktalarından, diğer ürünler için piyasa sürenlerden ve ithalatçılardan söz konusu listede belirtilen tutarda GEKAP tahsil edilmesi öngörülmektedir.

Geri kazanım katılım payı kapsamındaki ürünler

Çevre Kanunu'na ekli (1) sayılı liste incelendiğinde, GEKAP uygulamasının oldukça geniş bir ürün grubunu kapsadığı görülüyor.

Listede, plastik poşetler (plastik alışveriş torbaları) için geri kazanım katılım payı adet başına 15 kuruş ve ilaçlar için de kutu veya şişe başına 1 kuruş olarak belirlenmiş durumda.

(1) sayılı listede yer alan ve geri kazanım katılım payı ödenecek diğer ürünler ve tahsil edilecek geri kazanım katılım payları aşağıdaki şekildedir:

► Taşıt lastikleri

Binek araç lastikleri	2 TL/adet
Otobüs, kamyon, kamyonet, yükleyici ve kazıcı lastikleri ve diğerleri	4 TL/adet
İş makinası lastikleri	10 TL/adet
Dolgu lastikler	5 TL/adet

► Aküler

Kurşun asitli olanlar	20 kr./kg
Nikel kadmiyumlu olanlar	50 kr./kg
Diğerleri	5 kr./kg

► Piller

Çinko karbon piller	2 TL/kg
Alkali silindirik piller	2 TL/kg
Alkali düğme piller	3 TL/kg
Düğme piller çinko-hava ve gümüş oksitli	10 TL/kg
Lityum düğme piller	10 TL/kg
Lityum silindirik şarjlı ve primer pil çeşitleri (Araç bataryaları hariç)	5 TL/kg
Otomotiv pilleri (Kurşun içerenler hariç)	15 TL/kg
Lityum içeren araç bataryaları	15 TL/kg
Diğer şarjlı piller	5 TL/kg

► Yağlar

Madeni yağ	50 kr./kg
Bitkisel yağ	10 kr./kg

► Elektrikli ve elektronik eşya

Televizyon/Monitör	20 kr./kg
Bilişim telekomünikasyon ekipmanları (Televizyon ve monitörler hariç)	20 kr./kg
Aydınlatma ekipmanları	10 kr./adet
Küçük ev aletleri ve diğerleri	20 kr./kg
Beyaz eşyalar (Buzdolabı/Soğutucular/İklimlendirme cihazları hariç)	25 kr./kg
Buzdolabı/Soğutucular/İklimlendirme cihazları	30 kr./kg

► Plastik içecek ambalajları (adet)

0,33 litreye kadar	1 kr./adet
0,3301-0,75 litre arası	2 kr./adet
0,7501-1,5 litre arası	3 kr./adet
1,501 litre üzeri	4 kr./adet

Poşet hariç diğer plastik ambalaj için kilo başına 40 kuruş ödenmesi gerekiyor.

► Metal ve ahşap ambalajlar

Ahşap ambalajlarında adet başına 10 kuruş, metal içecek ambalajlarında adet başına 3 kuruş, diğer metal ambalajlarda ise kilo başına 50 kuruş katılım payı ödenecek.

► Kompozit ambalajlar

Kâğıt-karton ağırlıklı kompozit içecek ambalajları için adet başına aşağıdaki katılım paylarının ödenmesi gerekiyor:

0,25 litreye kadar	1 kr./adet
0,2501-0,5 litre arası	2 kr./adet
0,501 litre üzeri	4 kr./adet

Diğer kompozit ambalajlar için kilo başına 50 kuruş, kâğıt-karton ambalajlar için ise kilo başına 20 kuruş katılım payı ödenecek.

► Cam içecek ambalajları (adet)

0,25 litreye kadar	1 kr./adet
0,2501-0,5 litre arası	2 kr./adet
0,501-1 litre arası	3 kr./adet
1,01-5 litre arası	5 kr./adet
5,01 litre üzeri	10 kr./adet

Diğer cam ambalajlar için kilo başına 20 kuruş katılım payı ödenmesi gerekiyor.

Geri kazanım katılım payına ilişkin Yönetmelik Taslağı

Mayıs 2019'da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın internet sayfasında, Çevre Kanunu'na ekli (1) sayılı listede yer alan ürünlerin tanımlanmasına, bildirilmesine, geri kazanım katılım paylarının belirlenmesine, hesaplanmasına, beyan edilmesine,

taahhütüne ve izlenmesine ilişkin idari ve teknik usul ve esasların belirlenmesi amacıyla Geri Kazanım Katılım Payına İlişkin Yönetmelik Taslağı yayımlanmıştır.

Söz konusu Yönetmelik Taslağı'nda, GEKAP kapsamına giren ürünlerin tanımları yapılmış; Yönetmelik Taslağı'nın eklerinde ise söz konusu ürünlere ilişkin detaylı açıklamalara ve örneklere yer verilmiştir.

Yönetmelik Taslağı'nda GEKAP'ın yalnızca yurt içinde piyasaya arz edilenler ürünler için uygulanacağı vurgulanmış; geri kazanım ve geri dönüşüm yoluyla elde edilen ürünlerin de kapsama dahil olduğu belirtilmiştir.

Ayrıca, piyasaya sürülen ürünlerin muhasebe kayıtlarının ayrı olarak oluşturulması ve bu kayıtların yeminli mali müşavirlere doğrultulmasının zorunlu olduğu ifade edilmiştir.

Piyasaya sürülen ürünlere yönelik yapılacak beyanlarda uyulacak esasların belirlenmesi için Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkili kılınmıştır.

Yönetmelik Taslağı'nın 17/3 maddesinde, Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden itibaren yurt içinde piyasaya sürülen ürünlere ilişkin GEKAP ödeneceği; 19. maddesinde ise Yönetmeliğin 30 Haziran 2019 tarihinde yürürlüğe gireceği belirtilmiştir. Ancak belirtilen tarih geçmiş olmasına rağmen Yönetmelik henüz Resmî Gazete'de yayımlanmamıştır.

Diğer taraftan, konu ile ilgili olarak 19 Haziran 2019 tarihinde İstanbul Ticaret Odasında (İTO) "Çevre Kanunu'nda Yapılan Değişiklikler Hakkında Bilgilendirme Semineri" gerçekleştirilmiştir. Söz konusu seminerde GEKAP ile Yönetmelik Taslağı'na ilişkin bilgi paylaşılmış ve katılımcıların soruları alınmıştır. Seminerde, Yönetmelik Taslağı'nın Çevre ve Şehircilik Bakanlığının internet sayfasından kaldırılmış olduğu ifade edilmiş; Yönetmeliğin yürürlüğe gireceği tarihe yönelik bir açıklama yapılmamıştır. Ancak, Yönetmelik yürürlüğe girdikten sonra geriye dönük GEKAP uygulanmayacağı bilgisi paylaşılmıştır.

Söz edilen seminer sonrasında, Yönetmelik Taslağı ve GEKAP uygulamasına dair sürecin belirsizliğini koruduğunu söyleyebiliriz. Ayrıca, mevcut durumda, firmaların da GEKAP uygulaması için altyapı olarak hazır olmadığı görülmektedir. Nitekim katılımcılar tarafından uygulamaya en erken 2020 tarihinde geçilmesine yönelik temenniler dile getirilmiştir.

Tereddüt edilen konular

Yönetmelik Taslağı'nda yeterince açık ifade edilmediğini düşündüğümüz bazı noktalara aşağıda yer vermekteyiz:

► İhracat tanımı

Yönetmelik Taslağı'nda "ihracat" aşağıdaki şekilde tanımlanmaktadır:

"Türkiye gümrük bölgesi içerisinde serbest dolaşımda bulunan bir ürün, eşya ve/veya malzemenin Türkiye gümrük bölgesi dışına veya ilgili mevzuat uyarınca bu bölgeye eşdeğer kabul edilen birimlere gönderilmesi."

Yer verilen tanımdan, ihracat ifadesinin gümrük antreposuna ve gümrüksüz satış mağazasına gönderilen ürünleri kapsayıp kapsamadığı anlaşılamamaktadır.

► İlaç tanımı

Yönetmelik Taslağı'nda "ilaç" aşağıdaki şekilde tanımlanmaktadır:

"Hastalığı tedavi etmek ve/veya önlemek, teşhis koymak veya farmakolojik, immünolojik ya da metabolik etki göstererek bir fizyolojik fonksiyonu iyileştirmek, düzeltmek veya değiştirmek amacıyla, her türlü doğal ve/veya sentetik kaynaklı etkin madde veya maddeler kombinasyonu içeren ürün."

Yer verilen tanıma bakıldığında, reçetesiz satılan ya da ruhsatlandırılmayan (örneğin, vitaminler, probiyotikler, gıda takviyeleri vs.) ilaçların da GEKAP kapsamına girip girmediği açık değildir.

► Birincil (satış) ambalaj

Yönetmelik Taslağı'nın 5. maddesinin 12. fıkrası aşağıdaki gibidir:

"Kanunun ekli (1) sayılı listesinde yer alıp geri kazanım katılım payına tabi olan ürünlerden ambalajlı olarak piyasaya sürülenlerin birincil (satış) ambalajları için aynı listede ambalaj malzemelerine yönelik belirlenen geri kazanım katılım payı tahsil edilmez."

Yönetmelik Taslağı'nın EK-1 bölümünde ise satış ambalajı aşağıdaki şekilde tanımlanmıştır:

"Ürünlerin nihai kullanıcı veya tüketicilere ulaştırılmasında en küçük satış birimi oluşturmaya uygun olarak yapılan, ürünle doğrudan veya kısmen temas halinde olan ambalajlar orijinal parçaları ile birlikte birincil ambalaj (satış ambalajı) olarak tanımlanır."

Yer verilen tanım, uygulamaya yönelik birtakım tereddütlere yol açmıştır. Örneğin, şurup şişesinin dışındaki karton kutunun satış ambalajı olarak değerlendirilip değerlendirilmeyeceği açık değildir.

Eleştirilen konular

Yönetmelik Taslağı'na ilişkin yorumlar ile bilgilendirme seminerindeki katılımcıların paylaşımları doğrultusunda, GEKAP uygulamasına yönelik bazı eleştirilere aşağıda kısaca yer vermekteyiz.

İlaç ve ambalajların GEKAP kapsamına alınmasından ötürü, uygulamanın ilaç sektöründe yüksek bir maliyet artışına yol açacağı öngörülmektedir. Ayrıca, elektrikli ve elektronik eşyaların altında sınıflandırılan tıbbi cihazlar için alınacak GEKAP tutarı kilogram başına belirlendiğinden, büyük ebatlı tıbbi cihazlar için yüksek tutarlarda GEKAP ödenmesi söz konusu olabilecektir. Sözü edilen maliyet artışlarının ilaç ve sağlık sektörü üzerinde yaratacağı yük eleştirilmiştir.

İçecek ambalajlarından alınacak GEKAP'ın kilogram bazında değil, sıvı hacmine göre sınıflandırma yapılarak adet başına

belirlenmesi eleştiri konusu yapılmıştır. Örnek vermek gerekirse, 0,33 litreye kadar olan plastik içecek ambalajlarından adet başına 1 kuruş; 0,3301 - 0,75 litre arası plastik içecek ambalajlarından adet başına 2 kuruş GEKAP alınması öngörülmektedir. Ancak, ambalaj tipine göre, 0,33 litrelik plastik şişenin ağırlığı, yarım litrelik plastik şişenin ağırlığından daha fazla olabilmektedir. Bu durumun, atık miktarını azaltmak için ambalaj ağırlığını düşürmeye yönelik AR-GE çalışmaları yapan firmalar açısından dezavantajlı bir durum oluşturacağı ifade edilmiştir.

(1) sayılı listede sayılan ürünlerden geri dönüştürülmüş olanların da GEKAP kapsamında olması, uygulamanın mantığına aykırı bulunarak eleştiri konusu yapılmıştır.

Mükelleflerin piyasaya sürdükleri GEKAP kapsamındaki ürünlerin muhasebe kayıtlarını ayrı olarak oluşturması ve bu kayıtları yeminli mali müşavirlere doğrultması zorunluluğunun, ilave iş gücü ve maliyet yaratacak olması da eleştirilen bir diğer nokta olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştiğini ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

Vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi uygulamasında, indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartı üzerine bir değerlendirme

I. Giriş

Vergi ve vergi ödevi kavramları açıklanırken, bunların temelinde yatan vergi ilişkisinde taraflardan birinin üstün kamu gücüyle hareket ettiği ve dolayısıyla vergi ilişkisinin zora dayandığı¹ tartışmasızdır. Bu gerçek karşısında, zora maruz kalan vergi yükümlülerinin, içlerinde buldukları durumdan kurtulmaya yönelik bir tavır içerisinde bulunmaları oldukça doğaldır. Bu nedenledir ki, elde ettikleri gelirden, yaptıkları harcamalardan ve uhdelerinde bulunan servetten vergi alınmasından imtina etmek üzere, vergi yükümlüleri vergi kaçırma, vergiden kaçınma ve vergiyi yansıtmaya gibi çeşitli yollara başvurmak suretiyle, vergiye karşı tepki göstermektedirler². Buna karşılık, ilişkinin öteki tarafında bulunan vergi idaresi ise olabildiğince etkin şekilde vergi toplamakla görevlidir³. Vergilendirme ilişkisinin iki tarafı arasındaki bu menfaat çatışması karşısında, verginin etkin toplanmasını sağlamak üzere bir yöntem, vergi toplanmasına mâni olan belirli fiilleri kabahat ve suç olarak tanımlayarak cezalandırmayken, vergiye uyum sağlayan mükelleflerin ödüllendirilmesi de başka bir yöntemdir.

Vergi hukukumuzda ise etkin vergi toplanmasını sağlamak adına, vergi kabahatleri, suçları ve cezaları kabul görmeye birlikte, vergiye karşı tepki göstermeyen, bir başka ifadeyle uyumlu vergi yükümlüleri için önceden herhangi bir ödüllendirme öngörülmemiştir. Ancak bu yaklaşım, 08.03.2017 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 6824 sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ("6824 sayılı Kanun")'un 4. maddesi ile terk edilmiştir. Zira anılan hüküm ile Gelir Vergisi Kanunu ("GVK")'nın mülga mükerrer 121. maddesi "Vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi" başlığıyla tekrar düzenlenmiş; anılan maddede, vergisel ödevlerini yerine getirme şeklinde özetlenebilecek bir çerçevede, belirli şartları sağlayan vergi yükümlülerine yüzde 5 oranında indirim yapılacağı öngörülmekle, etkin vergilendirmeyi sağlama amacıyla cezalandırmanın yanında ödüllendirme de vergi sistemimizde bir yöntem olarak kabul edilmiştir. Bu düzenlemenin yapılmasında, sıkça başvuru alan vergi aflarının vergi cezalarının caydırıcılığını hafifletmesine⁴ müdahale etmek motivasyonu olduğu ileri sürülebilir.

¹ BİLİCİ, Nurettin, BİLİCİ, Adem; Kamu Maliyesi, Yenilenmiş 2. Baskı, Seçkin Yayınevi, Şubat 2013, s. 148.

² Ayrıntılı bilgi için, bkz. a.g.e., s. 185 vd.

³ KARAKOÇ, Yusuf; Vergi Anlaşmazlıklarının/Uyuşmazlıklarının Çözüm Yolları (Vergi Yargılaması Hukuku), Gözden Geçirilmiş ve Genişletilmiş 3. Baskı, Yetkin Yayınları, Ankara 2015, s. 33.

⁴ ÖNCEL, Mualla, KUMRULU, Ahmet, ÇAĞAN, Nami; Vergi Hukuku, Gözden Geçirilmiş, Değişiklikler İşlenmiş 26. Bası, Turhan Kitabevi, Ankara 2014, s. 224.

II. Genel olarak vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi ve kapsamı

GVK'nın tekrar düzenlenen mükerrer 121. maddesinin 1. fıkrasında, vergiye uyumlu mükelleflere, müteakip fıkrada belirtilen ve özü itibarıyla vergiye uyuma ilişkin birer ölçüt teşkil eden şartların sağlanması halinde yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden tarh olunan verginin, 1 milyon Türk Lirası'nı geçmemek kaydıyla %5'inin indirileceği düzenlenmiş; böylece bahse konu vergi indiriminin uygulamasının vergi türleri, mükellefler ve miktarı yönünden sınırları belirlenmiştir.⁵

İlk olarak belirtilmesi gerekir ki vergi indirimi uygulaması gelir vergisi ve kurumlar vergisi ile sınırlandırılmıştır. Bir başka ifadeyle, gelir vergisi ve kurumlar vergisi dışında kalan vergi türleri için GVK'nın mükerrer 121. maddesi kapsamında bir vergi indirimi öngörülmemektedir.

Bahse konu vergi indirimi uygulamasından yararlanabilecek mükellefler ilkesel olarak gelir vergisi mükellefleri ve kurumlar vergisi mükellefleri olmakla birlikte, mükellefler yönünden kapsam, gelir türleri ve faaliyet gösterilen sektör gibi çeşitli hususlar üzerinden kısıtlanmıştır. Öyle ki gelir vergisi mükelleflerinden yalnızca ticari, zirai ve mesleki faaliyeti nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar vergi indiriminden yararlanabileceklerdir. Anılan maddenin 1. fıkrasının son cümlesinde ise vergi indiriminin uygulamasında yalnızca ticari, zirai ve mesleki faaliyetler neticesinde elde edilen gelirin esas alınacağı ifade edilmiştir. Bahse konu iki hükmün sistematik yorum metoduyla irdelenmesi halinde, yasa koyucunun vergi indiriminden yararlanacak gelir vergisi mükellefleri yönünden, gelir kavramının içeriğini teşkil eden kazanç ve irat türleri üzerinden bir ayrıma gittiği görülmektedir.

Bu noktada, ticari, zirai ve mesleki faaliyetler üzerinden elde edilen gelir kavramının açıklığa kavuşturulması gerekmektedir. Ticari faaliyetlerden elde edilen gelirler, GVK'nın 37. maddesi gereği ticari kazanç kapsamına; zirai faaliyetlerden elde edilen gelirler, GVK'nın 52. maddesi gereği zirai kazanç kapsamına ve son olarak, mesleki faaliyetler üzerinden elde edilen gelirler, GVK'nın 65. maddesi gereği serbest meslek kazancı kapsamına girmektedir. Bu durumda, salt ücret, menkul sermaye iradi, gayrimenkul sermaye iradi ve diğer kazanç ve iratlar olmak üzere, GVK kapsamında sayılan diğer gelir unsurlarını elde eden mükelleflerin vergi indirimi kapsamı dışında bırakıldığı sonucuna ulaşılmaktadır. Gerçekten de bu sonuç, anılan Kanun'un mükerrer 121. maddesinin 1. fıkrasının son cümlesinden teyit edilebilmektedir. Zira bahse konu hükümlerle, gelir vergisi mükellefleri için indirim tutarının hesaplanmasında, ticari, zirai ve mesleki faaliyetlerden kaynaklanan beyan konusu kazançların toplam gelir vergisi matrahına oranının esas alınacağı kurala bağlanmıştır.

Diğer yandan, kurumlar vergisi mükellefleri yönünden ise kazanç ve irat türleri üzerinden bir ayrıma gidilmesi söz konusu değildir. Zira kurumlar vergisi, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ("KVK")'nın 1. maddesinde öngörüldüğü üzere, kurum kazancı üzerinden alınmakta olup; anılan maddenin 2. fıkrası uyarınca kurum kazancı, gelir vergisinin konusuna giren tüm gelir unsurlarını, bir başka ifadeyle GVK'da sayılan tüm kazanç ve irat türlerini kapsamaktadır.⁶ Dolayısıyla mevcut mevzuat gereği, kurumlar vergisi yönünden vergiye uyum indirimi uygulamasında kazanç ve irat türleri üzerinden bir ayrıma gidilmesi mümkün değildir. Ancak, yasa koyucu, finans ve bankacılık sektörlerinde faaliyet gösteren kurumlar vergisi yükümlüleri ile sigorta ve reasürans şirketleri ile emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonlarını vergi indirimi uygulamasının kapsamı dışında bırakmıştır.

Son olarak, GVK'nın mükerrer 121. maddesinde, vergi indirimi miktarı yönünden sınırlandırılmıştır. Buna göre vergi indiriminin miktarı olarak üst sınırı, anılan hükmün son fıkrası gereği yeniden değerlendirilme oranına göre güncellenmekte olup; 2019 yılı için 1.200.000 Türk Lirası olarak uygulanmaktadır.⁷

III. Genel olarak vergiye uyumlu mükelleflere vergi indiriminin şartları

GVK'nın mükerrer 121. maddesinin 2. fıkrasında, bahse konu indirim müessesesinden yararlanılmasında aranacak şartlar üç bent halinde aşağıdaki şekilde sayılmıştır:

"1. İndirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıla ait vergi beyannamelerinin kanuni süresinde verilmiş (Kanuni süresinde verilen bir beyannameye ilişkin olarak kanuni süresinden sonra düzeltme amacıyla veya pişmanlıkla verilen beyannameler bu şartın ihlali sayılmaz.) ve bu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin kanuni süresinde ödenmiş olması (Her bir beyanname itibarıyla 250⁸ Türk lirasına kadar yapılan eksik ödemeler bu şartın ihlali sayılmaz. Vergi kanunları gereğince, tecil edilerek belirlenen şartların gerçekleşmesine bağlı olarak terkin edilecek vergilerin, şartların sağlanamaması halinde kanunlarında belirlenen tecil süresinin sonunu takip eden on beşinci günün bitimine kadar ödenmesi şartıyla bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.),"

2. (1) numaralı bentte belirtilen süre içerisinde haklarında beyana tabi vergi türleri itibarıyla ikmalen, re'sen veya idarece yapılmış bir tarhiyat bulunmaması (Yapılan tarhiyatların kesinleşmiş yargı kararlarıyla veya 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun uzlaşma ya da düzeltme hükümlerine göre tamamen ortadan kaldırılmış olması durumunda bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.),"

3. İndirimin hesaplanacağı beyannamenin verildiği tarih itibarıyla vergi aslı (vergi cezaları dâhil) 1.000 Türk lirasının üzerinde vadesi geçmiş borcunun bulunmaması,"

⁵ GVK'nın mükerrer 121. maddesinin 1. fıkrasının ilk cümlesi şu şekildedir:

"Ticari, zirai veya mesleki faaliyeti nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar ile kurumlar vergisi mükelleflerinden (finans ve bankacılık sektörlerinde faaliyet gösterenler, sigorta ve reasürans şirketleri ile emeklilik şirketleri ve emeklilik yatırım fonları hariç olmak üzere), bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen şartları taşıyanların yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri üzerinden hesaplanan verginin %5'i, ödenmesi gereken gelir veya kurumlar vergisinden indirilir."

⁶ KVK'nın "Verginin konusu" başlıklı 1. maddesinin 2. fıkrası şu şekildedir:

"Kurum kazancı, gelir vergisinin konusuna giren gelir unsurlarından oluşur."

⁷ Detaylı bilgi için, bkz. 305 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği. (30642 sayılı ve 31.12.2018 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.)

⁸ İndirimden yararlanabilmenin birinci şartında yer alan 250 TL ibaresi, 30 Ocak 2019 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 7162 sayılı Kanun'un 3. maddesiyle değiştirilen halidir. Bu değişiklik öncesinde ilgili tutar 10 TL olarak uygulanmaktaydı.

Yer verilen düzenlemeler uyarınca, mükelleflerin bahse konu vergi indiriminden faydalanabilmeleri için;

- ▶ İndirimin hesaplanacağı yıl ile önceki iki yıla ait vergi beyannamelerinin süresinde verilmiş olması,
- ▶ Süresinde verilmiş olan bahse konu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin yine süresinde ödenmiş olması,
- ▶ İlgili mükellef hakkında, beyannamenin ait olduğu yıl ve önceki iki yıla ilişkin olarak beyana tabi vergiler yönünden re'sen, ikmalen yahut idarece gerçekleştirilmiş bir tarhiyat bulunmaması,
- ▶ İlgili beyannamenin verildiği tarihte, vergi cezaları da dahil olmak üzere, vergi aslı 1.000 Türk Lirasını aşan bir vergi borcunun olmaması,

şartlarını sağlamaları gerekmektedir.

Anılan hükmün 2. fıkrasında sayılan şartların yanında, müteakip 3. fıkranın da bir olumsuz şart olarak değerlendirilmesi mümkündür⁹. Zira anılan hükümde, indirimin hesaplanacağı yıl ile önceki dört takvim yılında 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ("VUK")'nun 359. maddesinde düzenlenen kaçakçılık suçlarını işlediği tespit olunan mükelleflerin vergi indiriminden yararlanamayacağı ifade edilmiştir.

Kabul edilmesi gerekir ki GVK'nın mükerrer 121. maddesi, yasama tekniği ve kullanılan belirsiz terimler yönünden uygulamada çeşitli sorunlara yol açma potansiyeli barındırmaktadır.¹⁰ Çalışmanın devamında ise uygulamada sıkça soruna yol açtığına tanık olunan indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartı üzerinde durulacaktır.

IV. İndirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartı

Daha önce değinildiği üzere, GVK'nın mükerrer 121. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen şartlar arasında "indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması" da sayılmış olup, anılan hükümde şu şekilde ifade edilmiştir:

"1. İndirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıla ait vergi beyannamelerinin kanuni süresinde verilmiş (Kanuni süresinde verilen bir beyannameye ilişkin olarak kanuni süresinden sonra düzeltme amacıyla veya pişmanlıkla verilen beyannameler bu şartın ihlali sayılmaz.) ve bu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin kanuni

süresinde ödenmiş olması (Her bir beyanname itibarıyla 250 Türk lirasına kadar yapılan eksik ödemeler bu şartın ihlali sayılmaz. (Ek cümle:18/1/2019-7162/3 md.) Vergi kanunları gereğince, tecil edilerek belirlenen şartların gerçekleşmesine bağlı olarak terkin edilecek vergilerin, şartların sağlanamaması halinde kanunlarında belirlenen tecil süresinin sonunu takip eden on beşinci günün bitimine kadar ödenmesi şartıyla bu şart ihlal edilmiş sayılmaz.)"

Bahse konu şartın tam anlamıyla anlaşılabilmesi için, "indirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile bu yıldan önceki son iki yıla ait vergi beyannameleri" ifadesinin zaman yönünden ve vergi türleri yönünden kapsamının belirlenmesi gerekmektedir.

▶ Zaman yönünden kapsam:

Zaman yönünden kapsam genel itibarıyla herhangi bir yorumlama faaliyeti gerektirmeyecek derecede açıktır. Anılan hükümde, indirimin hesaplanacağı yıl ile önceki iki yılı kapsayan bir süreden bahsedilmektedir. Bir örnek ile açıklamak gerekirse, 2018 yılı için beyanname veren mükellefin söz konusu şartı sağlayıp sağlamadığı araştırılırken, beyannamenin ait olduğu ve indirimin hesaplanacağı yıl olan 2018 yılı ile önceki iki yıl olan 2017 ve 2016 yılları esas alınacaktır.

▶ Vergiler yönünden kapsam:

Bahse konu şartın vergiler yönünden kapsamı ise GVK'nın mükerrer 121. maddesinin 5. fıkrasıyla belirli bir açıklığa kavuşturulmuştur. Öyle ki anılan hükümde, madde metninde yer alan vergi beyannamesi ve vergi terimlerinden, Maliye Bakanlığı'na verilmesi gereken beyannameler ile bu beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin anlaşılması gerektiği kurala bağlanmıştır. Beyan üzerine tahakkuk eden vergiler ile kast edilen esas itibarıyla, beyana dayanan tarh usulünün uygulandığı vergilerdir. Zira mükellefin matrahı kendiliğinden vergi idaresine bildirmesi şeklinde basitçe tanımlanabilecek beyana dayanan tarh usulünde, tarh işlemi ile tahakkuk aşaması bir arada gerçekleşmektedir.¹¹ O halde, inceleme konusu edilen şartın, indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda beyana dayalı tarh usulüne tabi vergilerin ödenmiş olması şartı olarak anlaşılması gerekmektedir.

Uygulamada bahse konu şartın vergiler yönünden kapsamına ilişkin karşılaşılan sorunlardan birisi, beyannamelerden kaynaklanan ve mükelleflerce ödenmeyen maktu damga vergileridir. Öyle ki tahakkuk eden verginin mahsup yoluyla giderilmesi yolunu benimseyen mükelleflerin ciddi bir tutar teşkil etmeyen ve beyannameden kaynaklanan maktu damga vergisini ödemeyi unuttukları yahut ihmal ederek geç ödedikleri sıklıkla görülmektedir.

⁹ GVK'nın mükerrer 121. maddesinin 3. fıkrası şu şekildedir:

"İndirimin hesaplanacağı beyannamenin ait olduğu yıl ile önceki dört takvim yılında 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesinde sayılan fiilleri işlediği tespit edilenler, bu madde hükümlerinden yararlanamazlar."

¹⁰ GVK'nın mükerrer 121. maddesinin ihtiva ettiği teknik sorunlara bir örnek olarak verginin zamanında ödenmesi ve 1000 Türk Lirası tutarından fazla vergi borcu bulunmama şartlarının çakışması gösterilebilir. Bkz., ŞİRİN, Hakan; "Vergiye Uyumlu Mükelleflere Vergi İndirimi Uygulamasındaki Garip Hata", Dünya Gazetesi. (<https://www.dunya.com/kose-yazisi/vergiye-uyumlu-mukelleflere-vergi-indirimi-uygulamasindaki-garip-hata/428213>, E.T. 10 Haziran 2019)

¹¹ ÖNCEL, KUMRULU, ÇAĞAN, s. 99.

Vergi idaresi ise damga vergisinin beyana tabi bir vergi olduğu ve beyannamelerden kaynaklanan maktu damga vergisinin de beyanname üzerine tahakkuk ettiği savlarıyla uygulamaya yön vermektedir.¹² Bu bağlamda vergi idaresince, beyannamelerden kaynaklanan maktu damga vergisini ödemeyen mükelleflerin, indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartını sağlamadıkları gerekçesiyle vergi indiriminden yararlanılmasına engel olunmaktadır.

Halbuki vergi idaresinin yaklaşımı bahse konu şartın vergi türleri yönünden kapsamını yasa da öngörülenin ötesine genişletmektedir. Yukarıda tespit edildiği üzere, indirimin hesaplanacağı yıl ve önceki iki yıla ilişkin tahakkuk eden vergilerin zamanında ödenmiş olmasına yönelik şartın vergiler yönünden kapsamı, beyana dayalı tarh usulünün geçerli olduğu vergilerdir. Her ne kadar damga vergisi uygulamasında beyana dayalı tarh usulü kabul edilmekteyse de beyannamelerden kaynaklanan damga vergileri herhangi bir beyan üzerine tarh ve tahakkuk etmemektedir. Bir başka ifadeyle bahse konu damga vergileri beyana tabi vergi niteliğinde değildir. Kaldı ki süreç bakımından değerlendirildiğinde, bahse konu damga vergisi ilgili beyannamenin konusuna da girmemektedir. Somut bir örnekle açıklamak gerekirse, kurumlar vergisi beyannamesi veren bir mükellefin, beyan ettiği matrah kurumlar vergisi matrahıdır. Dolayısıyla, tahakkuk fişinde bu beyannameden kaynaklanan damga vergisine de yer verilmesi, bahse konu damga vergisinin ilgili beyanname ile bildirilmiş ve bu beyanname üzerine tahakkuk etmiş bir vergiymiş gibi değerlendirilmesine dayanak teşkil etmez.

Öte yandan, güncellik arz eden konuya ilişkin ihtilaflarda yargının yaklaşımının net şekilde tespit edilmesi pek mümkün değildir. Ulaşılabilen sınırlı sayıda karardan hareketle, en azından vergi mahkemelerinin eğiliminin vergi idaresinin yaklaşımına yukarıda yöneltilen eleştirilerle aynı doğrultuda olduğu söylenebilir.

KDV beyannamesinden kaynaklanan damga vergisinin süresinde ödemeyen mükellefin vergiye uyum indiriminden yararlandırılmamasına karşı başvurduğu dava yolunda, Aydın Vergi Mahkemesi'nce verilen kararda;

"... beyanname verilmesinden kaynaklı olarak alınan damga vergilerinin vadesinde ödenmemiş olmasının, beyanname ile beyan edilen vergi borcunun ödenmemesi sonucu doğurmayacağı..."

gerekçesine dayanılarak, indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartının ihlal edilmediğine hükmedilmiştir.¹³ Yine aynı konuda ilişkin olarak Ankara 4. Vergi Mahkemesi

nezinde açılan bir davada, bahse konu şartın ihlal edilmediğini tespit ederek, mükellefin vergi indiriminden yararlandırılmaması sonucunu doğuran dava konusu işlemin telafisi güç zararlar doğurabileceği gerekçesiyle yürütmesinin durdurulmasına karar verilmiştir.¹⁴

Son olarak değinilmesi gerekir ki, vergi idaresinin konuya yaklaşımının, vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi uygulamasının gerekçesi ve amacı ile bağdaşmadığıdır. Halbuki, VUK'un 3. maddesinde açıkça ifade olduğu üzere, vergi kanunları lafzı ve ruhu ile hüküm ifade edecek; lafzın yeterince açık olmadığı hallerde, hükmün düzenlenmesindeki amaç, hükümlerin kanun yapısındaki yeri ve diğer maddelerle olan bağlantısı dikkate alınarak yorum yapılacaktır. 6824 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde, vergi indirimi düzenlemesinin vergiye gönüllü uyumun artırılması amacıyla teklif edildiği açıklanmaktadır. O halde, vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi uygulamasında vergiye gönüllü uyumun artırılması amacının vergi idaresince gözetilmesi gerekmektedir. Ne var ki, cüz'î bir tutara denk gelen ve mükelleflerce ihmal edilen anılan damga vergisinin süresinde ödenmemesi yahut geç ödenmesine karşın vergiye çok büyük oranda uyum sağlamış mükelleflerin vergi indiriminden yararlandırılmasının düzenlenmenin amacına uyacağı değerlendirilmektedir.

Nitekim, yukarıda yer verilen mahkeme kararlarında da aynı yönde gerekçelere yer verilmektedir. Aydın Vergi Mahkemesi anılan kararda;

"Olayda, davacı tarafından ihtirazi kayıtlarla verilen 2017 yılına ait kurumlar vergisi tutarı üzerinden hesaplanacak %5 oranında indirim hakkında yararlandırılmamasının sebebi, 2016/12 ve 2017/8 dönemlerine ilişkin düzeltme amacıyla verilen KDV beyannameleri üzerine tahakkuk eden toplamda 67,80 TL damga vergisinin süresinden sonra ödenmesi ve söz konusu indirimden faydalanabilmek için getirilen şartın ihlal edildiğinin ileri sürüldüğü görülmekte olup, kanunların lafzı ve amacıyla hüküm ifade ettiği, söz konusu yasa metninin amacının ise vergisel yükümlülüklerini düzenli olarak yerine getiren mükelleflerin ödüllendirilmesi ve vergisel yükümlülüklerini düzenli olarak yerine getirilmesinin teşvikî amacına yönelik olduğu, davacının ihtirazi kayıtlarla beyan ettiği ... TL kurumlar vergisi üzerinden hesaplanacak %5 indirim hakkından yararlandırılmamasının salt belirtilen 67,80 TL damga vergisi tutarının süresinden sonra ödenmiş olması sebebine dayandırılmasının, yasanın konuluş amacına aykırı olacağı..."

gerekçesine yer vermiştir¹⁵. Benzer şekilde, Ankara 4. Vergi Mahkemesi'nin yürütmenin durdurulması yönündeki kararında da vergi idaresi uygulamasının yasanın amacına aykırılık teşkil edeceği gerekçesine dayandığı görülmektedir.¹⁶

¹² Vergi idaresinin söz konusu yaklaşımıyla karşılaşmış bir başka uygulamacı için, bkz. ÇIRAK, Mesut; "Vergiye Uyumlu Mükelleflere Getirilen %5 Vergi İndiriminde Yaşanan Farklı Uygulama", Yaklaşım Dergisi, S.311, Kasım 2018, s. 112 vd.

¹³ Aydın Vergi Mahkemesi'nin 2018 yılında vermiş olduğu bir karar.

¹⁴ Ankara 4. Vergi Mahkemesi'nin 2019 yılında vermiş olduğu bir karar.

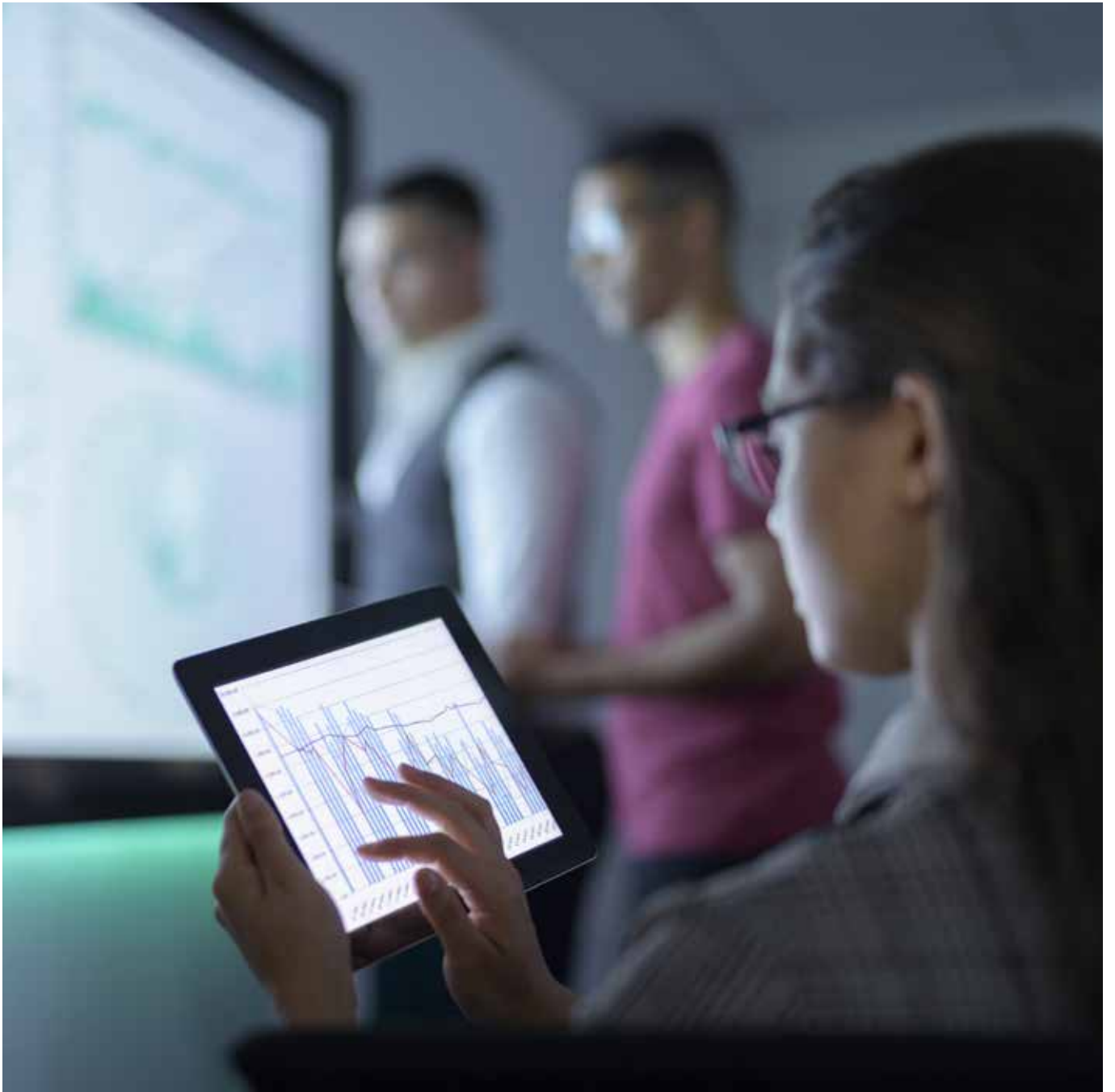
¹⁵ Aydın Vergi Mahkemesi'nin 2018 yılında vermiş olduğu bir karar.

¹⁶ Ankara 4. Vergi Mahkemesi'nin 2019 yılında vermiş olduğu bir karar.

VI. Sonuç

İşbu makalede bahse konu vergi indiriminin yalnızca indirimin hesaplanacağı yıl ve son iki yılda verilen beyannameler üzerine tahakkuk eden vergilerin ödenmiş olması şartına odaklanılmış olup; söz konusu şartın zaman ve vergi türleri yönünden kapsamına dair belirsizliklerin ortadan kaldırılmasına çabalanmıştır.

Bu şartın sağlanıp sağlanmadığı hususunda yalnızca beyana tabi vergiler yönünden bir inceleme yapılabileceği tespit edilmiştir. Ancak yasa hükmünün yarattığı belirsizlikler dolayısıyla bahse konu şartı vergi türleri bakımından kapsamını genişleterek yorumlayan vergi idaresi, mükellefler nezdinde telafisi zor hatta imkânsız zararlara yol açmakta; aynı zamanda sık çıkan af yasalarıyla halihazırda aşınmış bulunan vergiye uyumu güçlendirmeye yönelik vergi indiriminin etkinliğini azaltmaktadır.

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

Getting ready for the recycling participation fee

Through the Law no. 7153 published in the Official Gazette dated 10 December 2018, articles regarding the implementation of recycling participation fee, deposit and plastic bag fee have been added into the Environment Law No. 2872. The products within the scope of the recycling participation fee and the fees to be applied per unit are set with the list no (1) attached to the same Law. Accordingly, various products such as plastic bags, packaging, rubber, battery, oil, medicine and electronic goods are included in the scope of recycling participation fee.

The procedure and principles regarding the charging of plastic bags have been announced with the approval of the Ministry of Environment and Urbanization dated 25 December 2018. Procedure and principles on the declaration and collection of the recycling fee to be paid for the plastic bags from the products indicated in the list no (1) attached to the Environment Law have been identified through the General Communique on Recycling Participation Fee, published in the Official Gazette dated 4 April 2019. Pursuant to that, plastic bags are subject to a fee of 25 kuruş called as the recycling participation fee and this amount is declared monthly by the corporate taxpayers.

For the other products covered in the list no (1), Draft Regulation on Recycling Participation, aimed at setting the principles and procedures for the implementation of recycling participation fee for these products was published on the website of the Ministry of Environment and Urbanization in May 2019.

The Informative Workshop on Amendments to the Environment Law was held at İstanbul Chamber of Commerce (İTO) on 19 June 2019. During the workshop, information was shared about recycling participation fee and the draft regulation and the questions of the participants were received. It was stated that the draft regulation was removed from the website of the Ministry of Environment and Urbanization, however any statement was not released on the effective date for the Regulation.

An assessment on the condition of payment of taxes accrued on the tax returns submitted in the last two years and the year in which the reduction is calculated within the context of tax reduction for compliant taxpayers

I. Introduction

In our tax law, so as to ensure effective tax collection, penalties are already in place, however no rewards were provided for compliant taxpayers previously. This attitude has been changed through the re-arrangement of repetitive Article 121 within the Income Tax Law no.193 (GVK) and the introduction of a 5 percent reduction to the taxpayers meeting certain conditions related to tax duties.

II. Reduction for compliant taxpayers in general and scope

The framework for tax reduction implementation in terms of tax types, taxpayers and amounts are indicated within the 1st paragraph of the re-arranged Article 121 of GVK. Tax reduction was limited with income tax and corporate tax. Taxpayers that are entitled to benefit from the aforementioned tax reduction implementation are the income taxpayers and corporate taxpayers. However, for taxpayers, coverage is limited on a variety of issues such as income types and the sector in which they operate. So that only income taxpayers can benefit from the tax reductions due to their commercial, agricultural and professional activities. In that case, it is concluded that the taxpayers obtaining other income elements mentioned in the GVK are excluded from the scope of tax reduction. In terms of corporate taxpayers, no distinction has been made on earnings and revenue types, but corporate taxpayers dealing with activities in the financial and banking sectors, insurance and reinsurance companies, pension companies and pension mutual funds are excluded from the scope of tax reduction.

Consequently, tax reductions are limited in terms of amount within the repetitive Article 121 of the GVK. The concerning upper limit is updated according to the revaluation rate and applied as 1.200.000 Turkish Liras for the year 2019

III. Terms of tax reduction to compliant taxpayers

The conditions sought for benefitting from the opportunity of tax reduction are listed in three sub-items within the 2nd paragraph of the repetitive Article 121 of GVK. In order to enable taxpayers to benefit from the tax reduction, they should be meeting the conditions indicated below;

- ▶ Tax returns for the year in which the reduction will be calculated and the previous two years should be filed on time,

- ▶ Taxes accrued on the concerning tax returns should be paid on time as well,
- ▶ There should not be any ex officio, additional or administrative assessment on the taxpayer regarding the taxes subject to declaration concerning the year in which the tax return belongs and the previous two years;
- ▶ Any tax debt exceeding TL 1,000 including tax penalties on the submission date of the concerning tax return should not exist.

The repetitive Article 121 of GVK has the potential to cause various problems in practice in terms of the legislative technique and the unclear terms used. In the rest of the study, the requirement of paying taxes accrued on the tax returns submitted in the last two years and the year in which the reduction is calculated, which is observed to cause frequent problems in practice, will be emphasized.

IV. Condition of paying taxes accrued on the tax returns submitted in the last two years and the year in which the reduction is calculated

So as to ensure that the subject matter is fully understood, the scope should be determined in terms of time and tax types for the wording of "tax returns for the year in which the reduction shall be calculated and the last two years before that year".

▶ Scope in terms of period

The scope in terms of period is clear enough to require no interpretation. The aforementioned provision refers to a period covering the year in which the reduction will be calculated and the previous two years.

For instance; 2018, the year that the tax return belongs to and subject to reduction and the two previous years of 2017 and 2016 will be taken into consideration when checking whether the taxpayer submitting tax return for 2018 fulfills the concerning requirement or not.

▶ Scope in terms of taxes

In the 5th paragraph of the repetitive Article 121 within the GVK, it's indicated as a rule that the terms of 'tax returns and tax' should be understood as the tax returns to be submitted to the Treasury and Finance Ministry and the taxes accrued on these returns. Taxes that are accrued through declaration are essentially taxes on which the declaration-based assessment procedure applies.

In practice, one of the problems encountered regarding the scope of this condition in terms of taxes is fixed stamp taxes arising from tax returns and not paid by taxpayers. The tax administration gives guidance by defending that stamp tax is a tax subject to declaration and fixed stamp taxes arising from tax returns accrued on these returns; the taxpayer's benefitting from tax reduction is prevented if they did not pay the fixed stamp tax arising from tax return on the grounds that they did not meet this condition. Where as, the approach of the tax administration extends the scope of the aforementioned clause in terms of tax types beyond that envisaged in the law. As detected above, the scope of the

concerning requirement in terms of taxes refer to the taxes on which the assessment procedure based on declaration is applicable. Although the assessment procedure based on declaration is accepted in stamp tax implementation, stamp taxes arising from tax returns are not assessed and accrue on any declaration.

It is not possible to fully determine the opinion of the judiciary on this subject, which can be considered quite up-to-date, an evaluation can be made in the light of the decision of Aydın Tax Court and the decision of Ankara 4th Tax Court to suspend the execution:

- ▶ Both courts have ruled that the lack of payment of the stamp tax arising from the tax return does not violate the concerning condition.
- ▶ Both courts find the Administration's relevant implementation contrary to the purpose of the regulation.

VI. Conclusion

In this article, we tried to remove uncertainties about condition of paying taxes accrued on the tax returns submitted in the last two years and the year in which the reduction is calculated in terms of period and tax type.

It's detected that the scope of the concerning condition in terms of tax types is limited with only the taxes that are subject to declaration. This result can be confirmed from the judicial decisions regarding the tax administration implementation based on the argument that the stamp tax arising from the tax return is included in the scope.

Explanations in this article reflect the writer's personal view on the matter. EY and/or Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş. disclaim any responsibility in respect of the information and explanations in the article. Please be advised to first receive professional assistance from the related experts before initiating an application regarding a specific matter, since the legislation is changed frequently and is open to different interpretations.

Haziran ayı "Gümrükte Gündem"i belirleyen konu başlıklarının, Yabancı Firma Kayıt Sistemi (YKFS) programının oluşturulması, bazı eşyalara yönelik uygulanan İGV'lerin kaldırılması, varış öncesi gümrükleme işlemlerinden yararlanabilecek eşya listesi ve ithalatı yasak ürünler listesine İran'ın yeni ürünler eklemesi, elektronik kimlik bilgisini haiz eşyanın ihracatı ve ithalatına ilişkin tebliğlerin yayımlanması, sınırlardan öncelikli geçiş hakkındaki düzenlemeler ve 24 Mayıs 2019'dan önce geçici depolama yerine veya antrepoya alınmış olan eşya için sunulan menşe ispat belgeleri hakkında yazı yayımlanması olduğunu söyleyebiliriz.

Gümrükte gündemi oluşturan konuların detayları aşağıda belirtilmiştir:

1. 24 Mayıs 2019'dan önce geçici depolama yerine veya antrepoya alınmış olan eşya için sunulan menşe ispat belgeleri hakkında yazı yayımlandı.

30 Mayıs 2019 tarihinde yayımlanan 20117910-163.08 sayılı yazı ile 24 Mayıs 2019 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Gümrük Yönetmeliği'nin 38, 41 ve 205'inci maddelerinde yapılan değişikliklerin uygulanmasına ilişkin esaslar belirlenmiştir.

Buna göre, Bakanlıktan alınan 29 Mayıs 2019 tarih ve 44824732 sayılı onay doğrultusunda Gümrük Yönetmeliği değişikliğinin yürürlüğe girdiği 24 Mayıs 2019 tarihinden önce geçici depolama yerine veya antrepoya alınmış olan A.TR Dolaşım Belgesi eşliğinde gelen eşya için menşe şahadetnamesinin yanında diğer menşe tevsik edici belgelerle de işlem yapılabileceği (ihracatçı beyanı, tedarikçi beyanı gibi) belirtilmiş olup, bu işlemlerin mezkur onay tarihi olan 29 Mayıs 2019 tarihinden itibaren altmış (60) gün içinde sonuçlandırılması gerektiği belirtilmiştir.

Ayrıca, mezkur Yönetmelik değişikliğinin yürürlük tarihinden önce antrepo veya geçici depolama yerine alınmış eşyanın menşe tevsikinin bu eşyanın bir kısmı için serbest dolaşıma giriş esnasında yapılmış ise geriye kalan kısım için menşe tevsiki aranmayacağı açıklığa kavuşturulmuştur.

2. Sınırlardan öncelikli geçiş hakkında düzenlemeler yapılmıştır.

31 Mayıs 2019 tarihinde yürürlüğe konulan 2019/22 sayılı Genelge ile sınırlardan öncelikli geçiş hakkında düzenlemeler yapılmıştır.

Gümrük İşlemlerinin Kolaylaştırılması Yönetmeliği'nin "Sınırlardan öncelikli geçiş hakkı tanınması" başlıklı 151'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan; "Yetkilendirilmiş yükümlü sertifika sahiplerinin denetimindeki araçlara sınır kapılarından öncelikli geçiş hakkı tanınır." ve ikinci fıkrasında yer alan "Bu hakkın kullanılabilmesi için sınır kapıları ile geçişe ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir." hükümleri çerçevesinde, 01.06.2019 tarihi itibarıyla Kapikule Gümrük Müdürlüğü'nde; izinli gönderici yetkisine sahip firmaların, kendi tesislerinden veya ihracatta yerinde gümrükleme sahibi firmaların tesislerinden yapacakları taşımalar için öncelikli sınır geçişi uygulaması başlatılacaktır.

Genelge kapsamında taşımacının ve TIR parkı görevlilerinin dikkat etmesi gereken hususlar düzenlenmiştir.

3. İnan, ithalatı yasaklı ürünler listesine 153 ürün daha ekledi.

Ticaret Bakanlığınca; ABD tarafından tek taraflı olarak yeniden başlatılan ekonomik ambargoya cevaben, ithalat rejiminde kısıtlayıcı düzenlemeleri ele alan İran'ın, daha önce açıkladığı yasaklı ürünler listesine yenilerini eklediği duyuruldu.

Söz konusu duyuruda; Sanayi, Maden ve Ticaret Bakanlığının 21 Mayıs 2019 tarihinde İran Merkez Bankası'na uygulanmak üzere bildirdiği karar ile toplam 550 kalem ürünün ithalattaki kategorisinin değiştirildiği ve bunların 153 adedinin Yasaklı Ürünler Listesine eklendiği hususlarına yer verilmiştir.

4. Teleprojektör, televizyon gibi kimi eşyanın ithalatında uygulanan İlave Gümrük Vergisi kaldırıldı.

09.12.2018 tarihli ve 433 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile yürürlüğe konulan "İthalat Rejim Kararına Ek Karar"a ilişkin tabloda yer alan kimi GTİP'ler, anılan listeden çıkarıldı.

Buna göre, aşağıdaki tabloda GTİP ve tanımı verilen eşyanın, Karar'ın yayımı tarihinden itibaren yapılan ithalat işlemlerinde İlave Gümrük Vergisi tahsil edilmeyecektir.

GTİP	Eşya Tanımı
8528.72.10.00.00	Teleprojektörler
8528.72.20.00.00	Video kayıt veya tekrar vermeye mahsus cihazla mücehhez olanlar
8528.72.30.00.00	İçinde resim tüpü olanlar
8528.72.40.00.00	Sıvı kristal gösterge (LCD) teknoloji ekranı olanlar
8528.72.60.00.00	Plazma gösterge panel (PDP) teknoloji ekranı olanlar
8528.72.80.00.00	Diğerleri

5. 2019/24 sayılı Genelge ile "Yabancı Firma Kayıt Sistemi (YFKS)" programı oluşturulmuştur.

2019/4 sayılı Genelge ile yürürlüğe giren, ithalat denetimlerinin etkinliği ve Türkiye'ye ihracat yapan yurtdışındaki yabancı firmaların izlenebilirliğinin artırılması amacıyla, firmaların Bakanlık sistemine kaydının yapılmasını sağlayacak "İthalatta İhracatçı Kayıt Sistemi" programında güncelleme yapılarak "Yabancı Firma Kayıt Sistemi (YFKS)" programı oluşturulmuştur. Program hakkında 2019/24 sayılı Genelge ve bu Genelge uyarınca "Yükümlü ve Memur Kılavuzları" da yayımlanmıştır.

YFKS programı ile ilgili işlemler ve izlenecek adımlar 2019/24 sayılı Genelge'de ve kılavuzlarda belirtilmiş olup, YFKS uygulaması başladığında ithalat beyannamesinin 2 no.lu "Gönderici" hanesine yurtdışındaki yabancı firmalar için YFKS numarası yazılmadan ithalat beyannamesi tescil edilememesi nedeni ile uygulama devreye alındığında sorun yaşanmamasını adına firmaların bu tarihe kadar YFKS programında kayıtlı olmayan yurtdışındaki yabancı firmaların unvan ve ülke bilgilerinin <https://uygulama.gtb.gov.tr/yfks> internet adresinden anılan programa kaydedilmesi ve en yakın Gümrük İdaresine kaydın onaylatılması gerekmektedir.

Ayrıca, YFKS uygulamasının 14 Haziran 2019 tarihi itibarıyla yükümlü kaydı ve memur onayı için kullanıma açık olacağı, İİKS uygulamasının 26.06.2019 tarihi itibarıyla uygulamadan kalkacağı ve aynı zamanda YFKS numaralarının ithalat beyannamesinin 2 no.lu "Gönderici" hanesinde yer alan "Kimlik No" bölümüne yazılmasının sistem üzerinde zorunlu hale getirileceği belirtilmektedir.

Bu Genelge, yayım tarihinden itibaren 15 gün içinde yürürlüğe girecek, 2019/4 sayılı Genelge yürürlükten kalkacaktır.

6. Elektronik Kimlik Bilgisini Haiz Eşyanın İhracatı ve İthalatına İlişkin Tebliğler yayımlandı.

18 Haziran 2019 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanan Elektronik Kimlik Bilgisini Haiz Eşyanın İhracatı Hakkında Tebliğ (İhracat: 2019/5) ve Elektronik Kimlik Bilgisini Haiz Eşyanın İthalatı Hakkında Tebliğ (İthalat: 2019/19) ile elektronik kimlik bilgisini haiz eşyanın dış ticaret işlemlerinde elektronik ortamda gerçekleştirilecek kontrole ilişkin usul ve esaslar düzenlenmiştir.

7. Varış Öncesi Gümrük İşlemlerinden Yararlanacak Eşya Listesi’nde değişiklik yapılmıştır.

23 Ocak 2019 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Varış Öncesi Gümrük İşlemleri Seri No: 1) ile serbest dolaşıma giriş ve dahilde işleme rejimi kapsamında denizyolu konteyner taşımacılığı ile Türkiye Gümrük Bölgesi’ne gelen yerli üretimde girdi olarak kullanılacak eşyanın ilgili rejime giriş işlemlerinin varışından önce başlanabilmesine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

İlgili Tebliğ hükümlerinden yararlanan eşya listesinde 17.06.2019 tarihinde Gümrükler Genel Müdürlüğü’nce değişiklik yapılmasına karar verilmiş olup, aşağıda yer verilen tablodaki GTİP’ler Varış Öncesi Gümrük İşlemlerinden Yararlanacak Eşya Listesi’ne dahil edilmiştir.

Sıra	GTİP
1.	3926.90.97.90.14
2.	7311.00.91.90.00
3.	8204.11.00.00.00
4.	8205.40.00.00.00
5.	8421.39.35.90.00
6.	8421.39.85.90.00
7.	8424.89.70.00.00
8.	8425.39.00.00.90
9.	8425.49.00.00.00
10.	8516.80.80.00.11
11.	8525.80.19.00.11
12.	8526.10.00.00.19
13.	8526.91.80.00.19
14.	8543.70.30.00.00
15.	9027.10.10.00.00
16.	9031.80.80.90.00
17.	9613.80.00.00.19

Sosyal güvenlik ve iş hukuku alanında **2019/Haziran** ayında öne çıkan gelişmeler "Çalışma Hayatında Gündem" köşemizin konusunu oluşturmaktadır. Bu dönemde gerçekleşen ve önem atfettiğimiz değişiklikler ayrı başlıklar halinde derlenmiştir.

1. Kısa çalışma ödeneğinden faydalanma süresi bazı işyerleri için 3 aydan 6 aya çıkarılmıştır.

Dışsal etkilerden kaynaklanan dönemsel durumlar kapsamındaki zorlayıcı sebep gerekçesiyle kısa çalışma uygulanan işyerleri için kısa çalışma ödeneğinin süresi 3 aydan 6 aya çıkarılmış, ayrıca ilk 3 aylık dönemde yapılan kısa çalışma ödemelerinin de işsizlik ödeneği süresinden düşülmemesine karar verilmiştir.

Kısa çalışma ödeneği ile ilgili hususlar 4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun Ek-2'nci maddesinde ve buna ilişkin olarak yayımlanan Yönetmelik'te belirtilmiştir. Genel ekonomik, sektörel veya bölgesel kriz ile zorlayıcı sebeplerle işyerindeki haftalık çalışma sürelerinin geçici olarak önemli ölçüde azaltılması veya işyerinde faaliyetin tamamen veya kısmen geçici olarak durdurulması hallerinde, işyerinde üç ayı aşmamak üzere kısa çalışma yapılabilen ve kısa çalışma ödeneğinin süresini altı aya kadar uzatmaya ve işsizlik ödeneğinden mahsup edilip edilmeyeceğini belirlemeye Cumhurbaşkanı yetkili kılınmıştır.

Bu yetki kapsamında 25 Haziran 2019 tarih ve 1198 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile; dışsal etkilerden kaynaklanan dönemsel durumlar kapsamındaki zorlayıcı sebep gerekçesiyle kısa çalışma uygulanan işyerleri için kısa çalışma ödeneğinin süresi;

- ▶ 31.12.2019 tarihine kadar uzatma başvurusunda bulunulması,
- ▶ Kısa çalışma uygulaması devam eden ve aynı kişileri kapsayan uzatma talepleri hariç diğer talepler için yeni bir uygunluk tespiti yapılması

şartı ile 3 ay artırılmıştır.

Buna ilaveten; normalde kısa çalışma ödeneği olarak yapılan ödemeler başlangıçta belirlenen işsizlik ödeneği süresinden düşülmektedir. Ancak bu Karar ile ilk üç aylık dönemdeki kısa çalışma ödemeleri, işsizlik ödeneği süresinden düşülmeyecektir.

2. Serbest zaman izni olarak kullanılan fazla mesai ücretlerinin sigorta primine tabi olmadığına ilişkin SGK tarafından yazılı görüş paylaşılmıştır.

4857 sayılı İş Kanunu'nun "Fazla çalışma ücreti" başlıklı 41'inci maddesinde; fazla çalışma, Kanun'da yazılı koşullar çerçevesinde, haftalık kırkbeş saati aşan çalışmalardır. Her bir saat fazla çalışma için verilecek ücret normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının yüzde elli yükseltilmesi suretiyle ödenir. Haftalık çalışma süresinin sözleşmelerle kırkbeş saatin altında belirlendiği durumlarda ortalama haftalık çalışma süresini aşan ve kırk beş saate kadar yapılan çalışmalar fazla sürelerle çalışmalardır. Fazla sürelerle çalışmalarda, her bir saat fazla çalışma için verilecek ücret normal çalışma ücretinin saat başına düşen miktarının yüzde 25 yükseltilmesiyle ödenir. Fazla çalışma veya fazla sürelerle çalışma yapan işçi isterse, bu çalışmalar karşılığı zamlı ücret yerine, fazla çalıştığı her saat karşılığında bir saat otuz dakikayı, fazla sürelerle çalıştığı

her saat karşılığında bir saat on beş dakikayı serbest zaman olarak kullanılabilir denilmektedir.

Kanun'da yer alan tanıma göre, fazla çalışma veya fazla sürelerle çalışma yapan bir işçi, eğer isterse işverene yazılı olarak başvurmak koşuluyla, bu çalışmalar karşılığı zamlı ücret yerine, fazla çalıştığı her saat karşılığında bir saat otuz dakikayı, fazla sürelerle çalıştığı her saat karşılığında bir saat on beş dakikayı serbest zaman olarak kullanabilir. İşçinin hak ettiği serbest zamanı işverenin 6 ay içinde kullandırması gerekmektedir. Ancak, işverence işçinin talepte bulunduğu serbest zaman iznini kanunda öngörüldüğü şekilde kullandırılmaması veya kullanılmadan iş akdinin sonlandırılması halinde işverenin bu süreye denk gelen fazla çalışmaların ücretini işçiye ödeme yükümlülüğü doğmaktadır.

5510 sayılı Kanun'un "Prime Esas Kazançlar" başlıklı 80'inci maddesi birinci fıkrasında, 4'üncü maddenin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki sigortalıların prime esas kazançlarının belirlenmesi esasları şu şekilde ifade edilmiştir:

a) Prime esas kazançların hesabında ;

1) Hak edilen ücretlerin,

2) Prim, ikramiye ve bu nitelikteki her çeşit istihkaktan o ay içinde yapılan ödemelerin ve işverenler tarafından sigortalılar için özel sağlık sigortalarına ve bireysel emeklilik sistemine ödenen tutarların,

3) İdare veya yargı mercilerince verilen karar gereğince yukarıdaki (1) ve (2) numaralı alt bentlerde belirtilen kazançlar niteliğinde olmak üzere sigortalılara o ay içinde yapılan ödemelerin,

brüt toplamı esas alınır.

b) Aynı yardımlar ve ölüm, doğum ve evlenme yardımları, görev yollukları, seyyar görev tazminatı, kıdem tazminatı, iş sonu tazminatı veya kıdem tazminatı mahiyetindeki toplu ödeme, keşif ücreti, ihbar ve kasa tazminatları ile Kurumca tutarları yıllar itibarıyla belirlenecek yemek, çocuk ve aile zamları, işverenler tarafından sigortalılar için özel sağlık sigortalarına ve bireysel emeklilik sistemine ödenen ve aylık toplamı asgari ücretin % 30'unu geçmeyen özel sağlık sigortası primi ve bireysel emeklilik katkı payları tutarları, prime esas kazançta tabi tutulmaz.

c) (b) bendinde belirtilen istisnalar dışında her ne adla yapılırsa yapılsın tüm ödemeler ile aynı yardım yerine geçmek üzere yapılan nakdi ödemeler prime esas kazançta tabi tutulur. Diğer kanunlardaki prime tabi tutulmaması gerektiğine dair muafiyet ve istisnalar bu Kanunun uygulanmasında dikkate alınmaz."

Bu açıklamalar çerçevesinde;

- ▶ Fazla çalışma veya fazla sürelerle çalışma yapan bir işçinin bu çalışmalar karşılığı zamlı ücret yerine, çalıştığı sürelerle karşılık gelen sürenin Kanun'da öngörüldüğü şekilde serbest zaman izni olarak kullandırılması halinde işçiye talebi doğrultusunda fazla çalışma karşılığı ücret ödemesi yapılmayacağından, ilgili ayın sigorta primine esas kazancına herhangi bir ilave yapılmaması,

- ▶ İşin veya işyerinin gereklerine uygun olarak işverence serbest zaman izni kullanılmasına karar verilen aydaki sigortalı ücretinden serbest zaman izni nedeniyle kesinti yapılmaksızın tam ücret üzerinden SGK'ya bildirim yapılması,
- ▶ Zamlı ücret yerine sigortalı tarafından yazılı olarak talep edilen serbest zamanın kısmen veya tamamen işverence altı ay içinde kullandırılmaması halinde bu defa ücretin hak edildiği ayın kazancına, başka bir ifadeyle fazla çalışma yapılan ilgili ayın sigorta prime esas kazancına dahil edilmek suretiyle prime tabi tutulması ve (sıfır gün fazla mesai içeren) ek prim ve hizmet belgesi ile SGK'ya bildirilmesi

gerekmektedir.

3.Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları, okul aile birlikleri ve özel sektör sağlık kuruluşlarına yönelik prim teşviki, destek ve indirim uygulamalarına ilişkin 2019/15 sayılı SGK Genelgesi yayımlanmıştır.

21.03.2018 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanan 7103 sayılı Kanun ile vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları, okul aile birlikleri ile SGK' nın yurt içinde hizmet satın aldığı vakıf üniversiteleri ve özel sektör işyerlerinin de ilgili Kanunlarda yer alan prim teşviki, destek ve indirimlerinden yararlanabilmesi mümkün hale gelmiştir. Düzenleme kapsamında yukarıda belirtilen işyerleri ilgili maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar olan dönemler için prim teşvik ve desteklerinden usulüne uygun olarak yararlanmış sayılmaktadır. Söz konusu işyerleri 01.06.2018 tarihine kadar başvuruda bulunmuş olmak şartıyla istihdam teşvik ve desteklerinden geriye yönelik olarak da yararlanabilmektedir.

Bilindiği üzere, vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumu işyerleri ile okul aile birliği işyerlerinin 5510 sayılı Kanununun 81. maddesine eklenen hükmün yürürlüğe girdiği 9/12/2016 tarihinden itibaren malullük, yaşlılık ve ölüm sigorta primlerinde beş puanlık indirimden yararlanmaları mümkündür. Diğer taraftan, yapılan düzenleme ile vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumu işyerleri ile okul aile birliği işyerlerinin 2018 Nisan ayı/dönemine ilişkin bildirimlerden itibaren; 5510 sayılı Kanun' da sayılan diğer destekler, 4447 sayılı Kanun, 4857 sayılı Kanun, 5746 sayılı Kanun, 5225 sayılı Kanun, 3294 sayılı Kanun ve 2828 sayılı Kanunda öngörülen prim teşviki, destek ve indirimler ile diğer kanunlarla düzenlenen/düzenlenecek prim teşviki, destek ve indirimlerden, ilgili mevzuatında yer alan şartların sağlanması kaydıyla yararlanabileceklerdir. Ayrıca, bu işyerlerinin 2018/Mart ve öncesi aylara ilişkin olmak üzere 1/6/2018 tarihine kadar başvuruda bulunmuş olmaları koşuluyla prim teşviki, destek ve indirimlerinden geriye yönelik olarak yararlanmaları mümkündür. Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından yayımlanan 2019/15 sayılı Genelge'de yukarıda sayılan işyerlerinin istihdam teşvik ve desteklerinden yararlanmasına ilişkin detaylı açıklamalara yer verilmiştir.

4. Türkiye-Macaristan sosyal güvenlik sözleşmesinin uygulama esaslarına ilişkin 2019/13 sayılı SGK Genelgesi yayımlandı.

Türkiye- Macaristan arasında 24 Şubat 2015 tarihinde imzalanan ikili sosyal güvenlik sözleşmesi 1 Nisan 2018 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Sözleşmenin uygulamasına ilişkin alt mevzuat kapsamında 2019/13 sayılı SGK Genelgesi yayımlanmıştır. Sözleşme kısa ve uzun vadeli sigorta kolları bakımından iş birliğini içermektedir.

Sözleşme; ülkemiz açısından malullük, yaşlılık, ölüm, iş kazası ve meslek hastalıkları, işsizlik sigortaları ile genel sağlık sigortası kapsamında hastalık ve analık yardımlarını kapsamaktadır. Ancak hizmet akdine bağlı olmaksızın kendi adına ve hesabına çalışanlar için işsizlik sigortası, kamu idarelerinde çalışanlar açısından iş kazası ve meslek hastalıkları ile işsizlik sigortaları hükümleri uygulanmayacaktır. Anlaşma sigortalılık esasına dayalı olup, Türkiye bakımından 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bendine göre sigortalı sayılanlar ile bunların aile bireylerini kapsamaktadır.

5. Türkiye-Fransa sosyal güvenlik sözleşmesinin uygulama esaslarına ilişkin 2019/14 sayılı SGK Genelgesi yayımlandı.

Türkiye-Fransa arasında ilk olarak 20 Ocak 1972 tarihinde imzalanan ikili sosyal güvenlik sözleşmesinin uygulamasına ilişkin alt mevzuat kapsamında 2019/14 sayılı SGK Genelgesi yayımlanmıştır.

Toplam 4 bölümden oluşan sözleşmede; birinci bölümde sırasıyla akit tarafların vatandaşlarının eşit muameleye tabi tutulması, isteğe bağlı sigortalılığa ilişkin hükümler, sözleşmenin ülke kapsamı, mevzuat kapsamı, sözleşmenin uygulanmayacağı kişiler, mevzuata tabi kalma ve istisnai hükümler; ikinci bölümünde, hastalık ve analık sigortası, malullük, yaşlılık ve ölüm sigortası, aile yardımları ile iş kazası ve meslek hastalıkları sigortalarının uygulanmasına ilişkin özel hükümler; üçüncü bölümde idari yardımlaşma dâhil sözleşmenin uygulanması hakkındaki çeşitli hükümler ve dördüncü bölümde ise geçiş hükümleri, sözleşmenin yürürlüğü ve feshine ilişkin hükümler yer almaktadır.

AB ülkeleri finansal işlem vergisi gelir paylaşım planını onayladı.

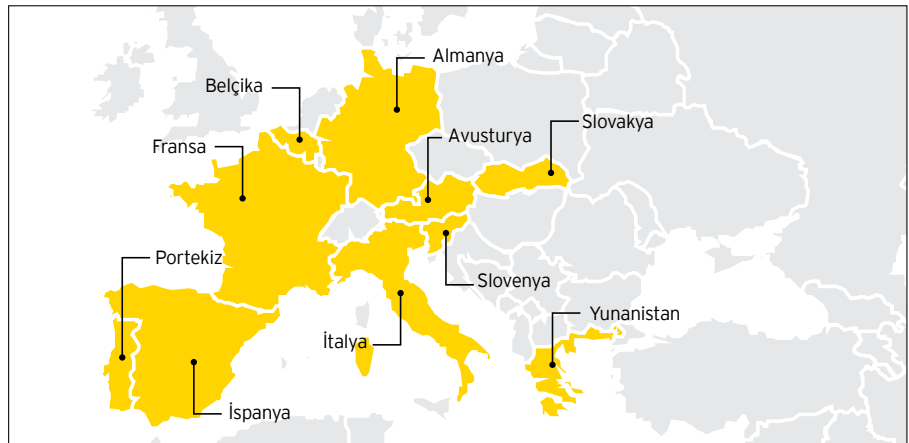
Avrupa Birliği'ne üye 10 ülkenin maliye bakanları, spekülative amaçlı sermaye hareketlerine bağlı oluşan dalgalanmaların önlenmesi için halka açık şirketlerin hisse senetleri üzerindeki işlemlere ortak bir vergi getirilmesi konusunda anlaşmıştı. Üzerinde 2011 yılından bu yana çalışılan "finansal işlem vergisi gelir paylaşım planı" hayata geçirilebilirse, AB ülkelerinden herhangi birinde kurulu, piyasa değeri 1 milyar euronun üzerinde olan şirketlerin hisse senetlerinin alımında, finansal işlem vergisi (FTT) adı altında, yüzde 0,2'nin altında yüzde 0,3'ün üzerinde olmamak üzere vergi uygulanacak.

Planın ilk hali türev ürünler ve diğer bazı finansal araçları da kapsıyordu. Ancak FTT'nin son hali Fransa'da beş yıldır yürürlükte olan vergi baz alınarak revize edildi ve daha orta ölçekli işletmelerin zarar görmemesi için kapsamı daraltıldı. Örneğin IPO'lar (özel bir şirket veya kuruluşun hisse senedini ilk defa halka arz ederek yatırım sermayesini artırması) hariç tutuldu. Almanya Maliye Bakanı Olaf Scholz, usul ve esaslar konusunda bu yıl içerisinde uzlaşma sağlanabilirse FTT'nin 2021'de yürürlüğe gireceğini söyledi. Plana destek veren AB üyesi ülkeler Avusturya, Belçika, Fransa, Almanya, Yunanistan, İtalya, Portekiz, İspanya, Slovakya ve Slovenya olarak sıralanıyor.

Tobin vergisi olarak da anılan ve bir dönem yoğun olarak tartışılan söz konusu vergi uygulamasının getirilmesi için küresel finans krizinin ardından 2011'de harekete geçilmişti. İlk olarak Nobel ödüllü ekonomist James Tobin tarafından geliştirilen FTT, 70'li yıllarda uluslararası sermaye hareketleri kısıtlı olduğundan çok dikkate alınmadı. Ancak sonraki yıllarda yaşanan finansal krizler, finans piyasalarının serbestliğinin sorgulanmasını gündeme getirdi. Birkaç kez rafa kalkan plan Haziran 2018'de Almanya ve Fransa arasında sağlanan mutabakatın ardından yeniden gündeme alındı ve geliştirilmiş iş birliği süreci başlatıldı. Avrupa Komisyonu'nun tahminlerine göre, planın üzerinde uzlaşılan son haliyle yürürlüğe girmesi halinde FTT'den yılda 3,6 milyar euro gelir elde edilmesi bekleniyor. Ancak bu tutarın yükseltilmesi için başka üye ülkelerin de ikna edilmesi için çalışılacak.

EY'den maliyet uyarısı

Dünya genelindeki çok sayıda muhasebe ve finans profesyonelinin oluşturduğu bir meslek örgütü olan ACCA'nın Vergilendirme Bölümü Başkanı Jason Piper finansal işlem vergisine dair bir riske dikkat çekerek, "FTT'nin likidite üzerinde uygulanacak olması riskli bir durum. İşlemciler aktivitelerini başka ülkelere kaydırabilirler ve bu piyasalarda zincirleme bir etki yaratabilir." şeklinde konuştu.

Finansal işlem vergisi planına destek veren Avrupa ülkeleri

EY tarafından konuyla ilgili olarak yayınlanan daha önceki bir bilgi notunda, FTT'nin finansal kurumlar ve dolaylı olarak müşterileri üzerinde, kapsama giren finansal araçlara bağlı olarak artan işlem maliyetleri nedeniyle baskı oluşturabileceği belirtilmişti.

İsveç'te 1980'lerde yürürlükte olan finansal işlemler vergisi, bu tarz bir verginin uygulanabilmesine dair zorlukları net bir biçimde göstermiş, işlem hacminde yüzde 60'lık bir düşüşe neden olmuş ve daha sonra yürürlükten kaldırılmıştı.

Brexit konusundaki belirsizliklerin devam ettiği bir ortamda, İngiltere'nin ayrılmasının AB için 10 milyar euronun üzerinde bütçe açığı yaratması bekleniyor. Avrupa'nın önde gelen ekonomilerinin ise finansal işlem vergisi, karbon vergisi gibi önlemlerle söz konusu açığa karşı önlemler oluşturmaya çalıştıkları şeklinde yorumlar yapılıyor.

OECD'den vergi idareleri için yeni kılavuz

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) dünya genelindeki vergi idarelerinin kara para aklama ve terör finansmanı ile mücadele çabalarına destek vermek, vergi denetçileri arasında bu suçlarla mücadelede oynayabilecekleri rolün önemi konusunda farkındalık yaratmak amacıyla bir kılavuz yayınladı.

OECD uzmanlarının editörlüğünde hazırlanan kılavuzda vergi kaçakçılığı, terör finansmanı ve kara para aklamanın finansal suçlarla yakından bağlantılı olduğu vurgulanarak, söz konusu yasa dışı faaliyetlerin önemli bir gelir kaybına neden oldukları, ülkelerin ekonomik istikrarı ve ulusal güvenlik için ciddi tehdit oluşturdukları ifade ediliyor.

OECD'ye göre vergi idarelerinin, söz konusu suçlarla mücadelenin yürütülmesinden sorumlu makamlarla şüpheli durumları belirleyebilecekleri, raporlayabilecekleri ve paylaşabilecekleri bir ortamda faaliyet göstermeleri kritik öneme sahip.

Konuyla ilgili güncel göstergeler ve çeşitli materyaller içeren kılavuzda ayrıca (i) kara para aklama ve terör finansmanı faaliyetlerinin ayrıntılı tanımları (ii) rutin vergi denetimlerinin yürütülmesi sırasında sorgulanması gereken durumların belirlenmesi için dikkate alınması gereken noktalar (iii) etkili algılama ve caydırıcılık için kullanılacak kaynaklar ve araçlar da yer almaktadır.

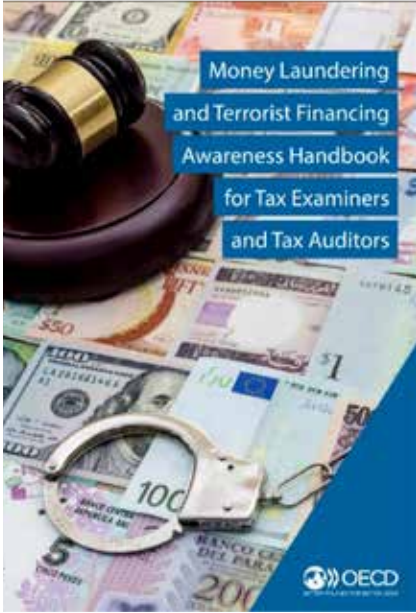
Ülkelerin, kendi vergi idareleriyle diğer ilgili makamlar arasındaki iş birliği için izlemekte oldukları politikaları gözden geçirebilmelerini sağlaması beklenen kılavuza, *Money Laundering and Terrorist Financing Handbook for Tax Examiners and Tax Auditors* uzantısı aracılığıyla ulaşılabilir.

EY'de vergi bölümlerinde atanan ortakların %36'sını kadınlar oluşturdu.

EY'de bu yıl dünya genelindeki ofislerden toplam 733 kişi ortak olarak atanırken, bu sayının yüzde 29'unu kadınlar oluşturdu. EY ofislerinin vergi bölümlerinde atanan ortak sayısı 188 olurken, kadın ortakların oranı ise yüzde 36 olarak gerçekleşti.

EY'de dünya genelinde atanan ortakların bölgelere göre dağılımı ve kadın ortakların oranı şu şekilde gerçekleşti: Americas: 261 (%35,6), EMEIA: 193 (%26,3), Asya-Pasifik: 273 (%37,2).

EY'nin dünya genelindeki ofislerinde geçtiğimiz yıl 747 kişinin ortak olarak atandığı açıklanmış ve bunun 2015'ten bu yana görülen en büyük artış olduğu belirtilmişti.

Rusya'da KDV artışı otomobil satışlarını vurdu.

Rusya'da bu yılın başında KDV oranında gerçekleştirilen 2 puanlık artış, otomotiv sektörü üzerindeki negatif etkilerini göstermeye başladı. Ülkede açıklanan son verilere göre, mayıs ayı satışları bir önceki yıla göre yüzde 6,7 oranında azaldı.

Rusya'da KDV oranı 1 Ocak 2019'dan geçerli olmak üzere yüzde 18'den yüzde 20'ye yükseltilmişti. KDV artışının ardından tüm mal ve hizmet fiyatlarında görülen yükseliş, otomotiv sektöründe satışların son iki yılın en düşük seviyesine gerilemesinde etkili oldu. Rusya'da mayısta 137 bin 624 adet yeni binek otomobili satılırken, bu rakamın geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 6,7 düşük olduğu belirtiliyor. 2019 yılının ilk beş ayında ise otomobil satışlarında yıllık yüzde 2,2 düşüş gerçekleşti.

KDV'de eski oran olan yüzde 18, 2004 yılından beri yürürlükteydi. Rusya Maliye Bakanlığı'nın hesaplamalarına göre, KDV artışının bütçe gelirlerinde yıllık 8,9 milyar dolarlık bir artış sağlaması bekleniyor.

Almanya hükümetinden AR-GE projelerine yeni vergi teşviki

Alman hükümeti kalkınmaya yönelik projelere ilişkin AR-GE harcamaları için vergi teşviki içeren yeni bir tasarımı kabul etti. Hükümet tarafından yapılan açıklamaya göre, sağlanacak yeni teşvik, vergi matrahının yüzde 25'ine kadar olup, tutar 2 milyon euroyu geçmeyecek. Söz konusu AR-GE harcamaları projede çalıştırılan personelin maliyetlerini de kapsayacak.

Hükümet yeni teşvik için "özellikle KOBİ'leri faydalandırma amaçlı" tanımını kullansa da başvurmak isteyen şirketler için büyüklük ya da yasal statü konusunda bir sınırlama bulunmuyor.

Tasarıda öngörülen AR-GE teşvikleri, parlamentonun onayını alınması halinde 1 Ocak 2020'den itibaren yürürlüğe girecek.

Sirküler indeks

No	Tarih	Konu
59	17.06.2019	Hurda araçlara ilişkin ÖTV indirim tutarları yeniden belirlendi.
58	17.06.2019	Sanayi sicil belgesini haiz işletmeler ile ihracatçılara yapılan kambyo satışlarında BSMV oranı sıfır olarak belirlendi.
57	11.06.2019	Yeminli mali müşavirlik tam tasdik raporlarının elektronik ortamda gönderilmesi zorunluluğu getirildi.
56	15.05.2019	Kambyo muamelelerinde satış tutarı üzerinden hesaplanması gereken BSMV'nin oranı binde 1 olarak belirlendi.
55	07.05.2019	Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu kapsamındaki şirket ve şubelerin bildirim yükümlülüğünde değişiklikler yapıldı.
54	02.05.2019	Darülaceze'ye yapılan inşaat işleri ve bazı perdelerin KDV oranları ile sigara ve cep telefonlarının ÖTV oranları, hurda araçlara ilişkin ÖTV indirim tutarları yeniden belirlendi.
53	02.05.2019	Değişken faiz oranı uygulanan bir yıldan uzun vadeli mevduat faizlerine ilişkin tevkifat oranı %0 (sıfır) olarak belirlendi.
52	18.04.2019	TÜBİTAK TEYDEB programlarında bazı yenilikler yapıldı.
51	18.04.2019	1501 Sanayi Ar-Ge Destek Programına artık yalnızca KOBİ'ler başvurabilecek
50	15.04.2019	Kara taşıtı imalatçıları için geçerli olan, ilk dolum yağı ve akaryakıtla ilişkin ÖTV iade uygulamasının esasları belirlendi.
49	29.03.2019	Bazı vergi beyannamelerinin verilme süreleri değiştirildi.
48	28.03.2019	İkinci el taşıt ticareti yapan mükelleflere, binek otomobillerin alımında ödedikleri KDV'yi indirim hakkı tanındı.
47	26.03.2019	Bankaların, ihraç edip kendilerinin satın aldıkları varlığa dayalı menkul kıymetlerin dönemsel getirilerinden hesaplanması gereken BSMV'nin oranı % 1 olarak belirlendi.
46	25.03.2019	Son dönemdeki yasal düzenlemeler çerçevesinde KDV Genel Uygulama Tebliği'nde değişiklikler yapıldı.
45	25.03.2019	KDV, muhtasar, damga vergisi ve yıllık gelir vergisi beyannamelerinin verilme süreleri uzatıldı.
44	22.03.2019	İkinci el taşıt ticareti yapan mükelleflerce % 18 KDV'li olarak alınan taşıtların tesliminde uygulanacak KDV oranı belirlendi.
43	21.03.2019	Yurt dışında ihraç edilen tahvil faizleri ile döviz tevdiat faizlerine ilişkin tevkifat oranlarında değişiklik yapıldı.
42	21.03.2019	Geçici olarak yapılan KDV, ÖTV ve tapu harcı oran indirimlerinin süresi uzatıldı.
41	15.03.2019	"Vergiye uyumlu mükellef"ler için geçerli olan, vergilerin süresinde ödenmiş olması şartına ilişkin açıklamalar yapıldı.
40	15.03.2019	Uçuş ve dalış hizmetleriyle, tazminatlardaki istisna ve internet ortamında yapılan satışlarda esnaf muafılığı uygulaması hakkında açıklamalar yapıldı.
39	15.03.2019	İkale sözleşmesi kapsamında 27 Mart 2018'den önce ödenen tazminatlardan kesilen vergilerin iade usulü açıklandı.
38	11.03.2019	Uçaklar ve uçak simülatörlerinin amortisman oranı % 4'e düşürüldü.
37	04.03.2019	İhracat bedellerinin yurda getirilmesi zorunluluğuna ilişkin uygulamanın süresi 6 ay uzatıldı.
36	28.02.2019	Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar'da bazı değişiklikler yapıldı.
35	28.02.2019	Bazı kürekler ile üretilip ihraç edilen kara taşıtlarında kullanılan ilk dolum yağları ve akaryakıtların ÖTV oranları sıfırlandı.
34	25.02.2019	KDV, muhtasar, damga vergisi ve basit usul gelir vergisi beyannamelerinin verilme süresi ile defter beyan sistemi kayıt süresi uzatıldı.
33	22.02.2019	"Geri kazanım katılım payı"nın beyanı ve ödenmesine ilişkin esaslarda değişiklikler yapıldı.
32	22.02.2019	22 Şubat 2019 tarihinde yayımlanan 7166 sayılı Kanun'la vergi mevzuatında gerçekleştirilen değişiklikler.
31	20.02.2019	"KDV iadesi ön kontrol raporuna dayalı iade" 1 Mart'tan itibaren uygulanmaya başlıyor.
30	18.02.2019	İndirimli orana tabi teslimlerle ilgili olarak mahsup yoluyla iadesi gerçekleşmeyen tutarların Ocak ayı KDV beyannamesine dahil edilmesi gerekiyor.

Vergi Takvimi

2019 Temmuz ayı mali yükümlülükler takvimi

1 Temmuz 2019 Pazartesi	Mayıs 2019 dönemine ait haberleşme vergilerinin beyanı ve ödenmesi Basit usulde vergilendirilen mükelleflerin 2018 yılına ilişkin gelir vergisi 2. taksit ödemesi Mayıs 2019 dönemi mal ve hizmet alım/satımlarına ilişkin bildirim formlarının (Form Ba-Bs) elektronik olarak gönderilmesi Mayıs 2019 dönemine ait sosyal güvenlik primlerinin ödenmesi
10 Temmuz 2019 Çarşamba	16-30 Haziran 2019 dönemine ait petrol ve doğalgaz ürünlerine ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
16 Temmuz 2019 Salı	Haziran 2019 dönemine ait özel tüketim vergisine tabi içecekler ve tütün mamullerine ilişkin ÖTV beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait dayanıklı tüketim ve diğer mallara ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait tescile tabi olmayan motorlu taşıt araçlarına ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait özel iletişim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait banka ve sigorta muameleleri vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait kaynak kullanımı destekleme fonu kesintilerinin bildirişi ve ödenmesi
22 Temmuz 2019 Pazartesi	Haziran 2019 dönemine ait şans oyunları vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
25 Temmuz 2019 Perşembe	Haziran 2019 dönemine ait sosyal güvenlik primlerinin elektronik ortamda beyan edilmesi 1-15 Temmuz 2019 dönemine ait petrol ve doğalgaz ürünlerine ilişkin özel tüketim vergisi beyannamesinin elektronik ortamda gönderilmesi ve verginin ödenmesi
26 Temmuz 2019 Cuma	Haziran 2019 dönemine ait gelir ve kurumlar vergisi stopajının (muhtasar) beyanı ve ödenmesi Nisan-Mayıs-Haziran 2019 dönemine ilişkin gelir vergisi tevkifatının (GVK geçici 67. madde) beyanı ve ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait damga vergisinin beyanı ve ödenmesi Haziran 2019 dönemine ait katma değer vergisinin beyanın ve ödenmesi
31 Temmuz 2019 Çarşamba	Haziran 2019 dönemine ait haberleşme vergilerinin beyanı ve ödenmesi 2018 yılına ilişkin yıllık gelir vergisinin 2. taksit ödemesi 2019 yılı motorlu taşıtlar vergisi 2. taksit ödenmesi Haziran 2019 dönemi mal ve hizmet alım/satımlarına ilişkin bildirim formlarının (Form Ba-Bs) elektronik olarak gönderilmesi Haziran 2019 dönemine ait sosyal güvenlik primlerinin ödenmesi

Gelir Vergisi

Gelir vergisi tarifesi- 2019 (Ücretler)						
Gelir dilimi	Vergi oranı					
18.000 TL'ye kadar	% 15					
40.000 TL'nin 18.000 TL'si için 2.700 TL, fazlası	% 20					
148.000 TL'nin 40.000 TL'si için 7.100 TL, fazlası	% 27					
148.000 TL'den fazlasının 148.000 TL'si için 36.260 TL, fazlası	% 35					
Gelir vergisi tarifesi- 2019 (Diğer gelirler)						
Gelir dilimi	Vergi oranı					
18.000 TL'ye kadar	% 15					
40.000 TL'nin 18.000 TL'si için 2.700 TL, fazlası	% 20					
98.000 TL'nin 40.000 TL'si için 7.100 TL, fazlası	% 27					
98.000 TL'den fazlasının 98.000 TL'si için 22.760 TL, fazlası	% 35					
Gelir vergisinden istisna günlük yemek yardımı (KDV hariç)						
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)					
2017	14,00					
2018	16,00					
2019	19,00					
Engellilik indirimi (2019)						
Engellilik derecesi	Tutarı (TL)					
Birinci derece engelliler için	1.200					
İkinci derece engelliler için	650					
Üçüncü derece engelliler için	290					
Asgari geçim indirimi-TL (2019)						
Eşin çalışma durumu	Çocuk sayısı					
	Yok	1	2	3	4	5 veya fazla
Çalışıyor	191,88	220,66	249,44	287,82	307,01	326,20
Çalışmıyor	230,26	259,04	287,82	326,20	326,20	326,20
Konut kira geliri istisnası						
Gelirin elde edildiği yıl	Tutar (TL)					
2017	3.900					
2018	4.400					
2019	5.400					
Değer artış kazançlarında istisna (Menkul kıymetler hariç)						
Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)					
2017	11.000					
2018	12.000					
2019	14.800					
Arızî kazançlara ilişkin istisna						
Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)					
2017	24.000					
2018	27.000					
2019	33.000					
Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı						
Uygulandığı dönem	Tutar (TL)					
01.07.2018 - 31.12.2018	5.434,42					
01.01.2019 - 30.06.2019	6.017,60					

Vergi Usul Kanunu ve 6183 Sayılı Kanun

Gecikme zammı ve gecikme faizi oranları (Aylık)	
Uygulandığı dönem	Oran (%)
19.10.2010 - 04.09.2018	1,40
05.09.2018 - 30.06.2019	2,00
01.07.2019 tarihinden itibaren	2,50
Tecil faizi oranları (Yıllık)	
Uygulandığı dönem	Oran (%)
21.11.2009 - 20.10.2010	19
21.10.2010 - 05.09.2018	12
06.09.2018 tarihinden itibaren	22
Yeniden değerlendirme oranları	
Yıl	Oran (%)
2016	3,83
2017	14,47
2018	23,73
Fatura düzenleme sınırı	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2017	900
2018	1.000
2019	1.200

Amortisman sınırı	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2017	900
2018	1.000
2019	1.200
Reeskont ve avans işlemlerinde iskonto ve faiz oranları	
Reeskont işlemlerinde	% 18,50
Avans işlemlerinde	% 19,50
VUK kapsamındaki reeskont işlemlerinde	% 19,50
Not: Bu oranlar 29.06.2018 tarihinden itibaren yapılan işlemler için geçerlidir.	

Damga Vergisi

Azami damga vergisi (Her bir kağıt için)	
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2017	1.865.946,80
2018	2.135.949,30
2019	2.642.810,00
Damga vergisi oran ve tutarları (2019)	
Damga vergisine tabi kağıtlar	Oran/Tutar
Sözleşmeler	Binde 9,48
Ücretler (Avanslar dâhil)	Binde 7,59
Kira sözleşmeleri	Binde 1,89
Bilanço	56,10 TL
Gelir tablosu	26,90 TL
Yıllık gelir vergisi beyannamesi	72,70 TL
Kurumlar vergisi beyannamesi	97,10 TL
Katma değer vergisi ve muhtasar beyannameler	48,00 TL
SGK sigorta prim bildirgesi	35,70 TL

Veraset ve İntikal Vergisi

İstisnalar (2019)		
Evlatlıklar dahil fûrûğ ve eşten her birine isabet eden miras hisselerinde	250.125 TL	
Fûrûğ bulunmaması halinde, eşe isabet eden miras hissesinde	500.557 TL	
İvazsız suretle meydana gelen intikallerde	5.760 TL	
Para ve mal üzerine düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerde	5.760 TL	
Vergi tarifesi (2019)		
Matrah dilim tutarları	Vergi Oranı	
	Veraset yoluyla intikal	İvazsız intikal
İlk 290.000 TL için	% 1	% 10
Sonra gelen 700.000 TL için	% 3	% 15
Sonra gelen 1.500.000 TL için	% 5	% 20
Sonra gelen 2.700.000 TL için	% 7	% 25
Matrahın 5.190.000 TL'yi aşan bölümü için	% 10	% 30

Asgari Ücret ve Sosyal Güvenlik

Asgari ücret ve yasal kesintiler		
Ödemeler / kesintiler	01.01.2019 - 31.12.2019 (TL)	
Brüt asgari ücret	2.558,40	
Sosyal güvenlik primi işçi payı (% 14)	358,18	
İşsizlik sigortası primi işçi payı (% 1)	25,58	
Gelir vergisi matrahı	2.174,64	
Hesaplanan gelir vergisi (% 15)	326,20	
Asgari geçim indirimi (Bekâr (-))	191,88	
Kesilecek gelir vergisi	134,32	
Damga vergisi (binde 7,59)	19,42	
Kesintiler toplamı	537,50	
Net asgari ücret	2.020,90	
Yıllık brüt asgari ücret		
Uygulandığı yıl	Tutar (TL)	
2017	21.330,00	
2018	24.354,00	
2019	30.700,80	
Sosyal güvenlik primine esas aylık kazançların alt ve üst sınırları		
Uygulandığı dönem	Alt sınır (TL)	Üst sınır (TL)
01.01.2019-31.12.2019	2.558,40	19.188,00

Income Tax

Income tax tariffs- 2019 (Salaries)						
Income bracket	Tax rate					
Up to TRL 18.000	15 %					
For TRL 40.000; for the first TRL 18.000, TRL 2.700, for above	20 %					
For TRL 148.000; for the first TRL 40.000, TRL 7.100, for above	27 %					
For more than TRL 148.000, for TRL 148.000, TRL 36.260, for above	35 %					
Income tax tariffs- 2019 (Other income)						
Income bracket	Tax rate					
Up to TRL 18.000	15 %					
For TRL 40.000; for the first TRL 18.000, TRL 2.700, for above	20 %					
For TRL 98.000; for the first TRL 40.000, TRL 7.100, for above	27 %					
For more than TRL 98.000, for TRL 98.000, TRL 22.760, for above	35 %					
Daily meal allowance exempt from income tax (VAT excluded)						
Year	Amount (TRL)					
2017	14,00					
2018	16,00					
2019	19,00					
Disability allowance (2019)						
Degree of disablement	Amount (TRL)					
For 1 st degree disabled	1.200					
For 2 nd degree disabled	650					
For 3 rd degree disabled	290					
Minimum living allowance-TRL (2019)						
Status of spouse	Number of children					
	No	1	2	3	4	5 or more
Employed	191,88	220,66	249,44	287,82	307,01	326,20
Unemployed	230,26	259,04	287,82	326,20	326,20	326,20
Exemption for house rental income						
Year when the income is derived	Amount (TRL)					
2017	3.900					
2018	4.400					
2019	5.400					
Exemption in capital gains (Except securities)						
Year when the gain is derived	Amount (TRL)					
2017	11.000					
2018	12.000					
2019	14.800					
Exemption in incidental income						
Year when the income is derived	Amount (TRL)					
2017	24.000					
2018	27.000					
2019	33.000					
The upper limit of severance pay exempt from income tax						
Period	Amount (TRL)					
01.07.2018 - 31.12.2018	5.434,42					
01.01.2019 - 30.06.2019	6.017,60					

Tax Procedures Law (TPL) and Law No. 6183

Delay charge and delay interest rates (Monthly)	
Period	Rate (%)
19.10.2010 - 04.09.2018	1,40
05.09.2018 - 30.06.2019	2,00
Since 01.07.2019	2,50
Deferral interest rates (Annual)	
Period	Rate (%)
21.11.2009 - 20.10.2010	19
21.10.2010 - 05.09.2018	12
Since 06.09.2018	22
Revaluation rates	
Year	Rate (%)
2016	3,83
2017	14,47
2018	23,73
Limit for issuing invoice	
Year	Amount (TRL)
2017	900
2018	1.000
2019	1.200

Depreciation limit	
Year	Amount (TRL)
2017	900
2018	1.000
2019	1.200
Discount and interest rates to be applied in rediscount and advance transactions	
In rediscount transactions	18,50 %
In advance transactions	19,50 %
In rediscount transactions under TPL	19,50 %
Note: These rates are applicable to the transactions conducted as of 29.06.2018.	

Stamp Duty

Maximum stamp duty (For each paper)	
Year	Amount (TRL)
2017	1.865.946,80
2018	2.135.949,30
2019	2.642.810,00
Stamp duty rates and amounts (2019)	
Papers subject to stamp duty	Rate/Amount
Contracts	9,48 per thousand
Wages (Including advances)	7,59 per thousand
Rental contracts	1,89 per thousand
Balance sheet	TRL 56,10
Income statement	TRL 26,90
Annual income tax return	TRL 72,70
Corporate tax return	TRL 97,10
Value added tax and withholding tax returns	TRL 48,00
Social Security Institution insurance premium declarations	TRL 35,70

Inheritance and Transfer Tax

Exemptions (2019)		
For shares of inheritance corresponding to each descendant including adopted children and the spouse	TRL 250.125	
For share of inheritance corresponding to the spouse if there is no descendant	TRL 500.557	
For transfers conducted without any consideration	TRL 5.760	
For prizes won in competitions and lotteries held for money and property	TRL 5.760	
Tax tariff (2019)		
Tax base bracket amounts	Tax rate	
	Transfer through inheritance	Transfer without any consideration
For the first TRL 290.000	1 %	10 %
For the next TRL 700.000	3 %	15 %
For the next TRL 1.500.000	5 %	20 %
For the next TRL 2.700.000	7 %	25 %
For the tax base portion exceeding TRL 5.190.000	10 %	30 %

Minimum Wage and Social Security

Minimum wage and withholdings		
Payments / withholdings	01.01.2019 - 31.12.2019 (TRL)	
Gross minimum wage	2.558,40	
Social security premium employee's contribution (14 %)	358,18	
Unemployment insurance premium employee's contribution (1 %)	25,58	
Income tax base	2.174,64	
Income tax calculated (15 %)	326,20	
Minimum living allowance (Single) (-)	191,88	
Income tax to be withheld	134,32	
Stamp duty (7,59 per thousand)	19,42	
Total withholdings	537,50	
Net minimum wage	2.020,90	
Annual gross minimum wage		
Year	Amount (TRL)	
2017	21.330,00	
2018	24.354,00	
2019	30.700,80	
The lower and upper limits of monthly earnings that will be the basis for social security premium		
Period	Lower limit (TRL)	Upper limit (TRL)
01.01.2019-31.12.2019	2.558,40	19.188,00

EY Hakkında

EY bağımsız denetim, vergi, kurumsal finansman ve danışmanlık hizmetlerinde bir dünya lideridir. Anlayışımız ve kaliteli hizmetlerimiz dünya ekonomisi ve sermaye piyasalarında güvenin oluşmasına katkıda bulunmaktadır. EY, güçlü yönetim ekibiyle tüm paydaş gruplarına verdiği sözleri yerine getirmekte ve bu şekilde çalışanları, müşterileri ve içinde yer aldığı diğer çevreler için daha iyi bir çalışma hayatı oluşturulmasında önemli bir rol üstlenmektedir.

EY adı küresel organizasyonu temsil eder ve Ernst & Young Global Limited'in her biri ayrı birer tüzel kişiliğe sahip olan, bir veya daha çok üye firmasını temsil edebilir. Sınırlı sorumlu bir Birleşik Krallık şirketi olan Ernst & Young Global Limited müşteri hizmeti sunmamaktadır. Daha fazla bilgi için lütfen ey.com adresini ziyaret ediniz.

EY'nin sunduğu vergi hizmetleri

İşleriniz gerçek potansiyellerine güçlü temeller üzerinde yapılandırılarak ve sürdürülebilir bir şekilde geliştirilerek ulaşabilir. EY olarak vergi yükümlülüklerinizi sorumlu ve zamanında yerine getirmenizin önemli bir fark ortaya çıkaracağını düşünüyoruz. Bu nedenle 140'tan fazla ülkedeki 32,000 vergi çalışanlarımız nerede olursanız olun ve vergi ihtiyaçlarınız ne olursa olsun kaliteli hizmet anlayışımıza duyduğumuz tereddütsüz bağlılık temelinde sizlere teknik bilgi, iş tecrübesi ve tutarlı metodolojiler sunmaktadır.

© 2019 EY Türkiye.
Tüm Hakları Saklıdır.

ey.com/tr
vergidegundem.com
facebook.com/ErnstYoungTurkiye
instagram.com/eyturkiye
twitter.com/EY_Turkiye